

LANTOS-KISS ANTAL

TISZTA MUNKÁSKÉZ

ÖNNEVELÉSI UTMUTATÓ A
MUNKÁSIFJÚSÁG SZÁMÁRA

SZALÉZI MŰVEK

LANTOS-KISS ANTAL : TISZTA MUNKÁSKÉZ

LANTOS-KISS ANTAL

TISZTA MUNKÁSKÉZ

*ÖNNEVELÉSI ÚTMUTATÓ
A MUNKÁSIFJÚSÁG SZÁMÁRA*

SZALÉZI MŰVEK

**Nihil obstat. Carolus Sztitkey Societatis Salesianae, censor dioecesanus.
Imprimatur. No. 2707/1939. Vaci, die 8-a Maii 1939 Michäel Kolossvári,
Vicarius Generalis Eppalis**

JÖVŐDRŐL VAN SZÓ!

Ez a kis könyv miattad jött létre!

Mi tagadás, — bizony nehezen született meg!

Százszor is belemártottam a tollat a tintába, hogy végre papirosra vessem az első sorokat, — de nem ment az írás. Nem találtam kellő szavakat, amelyekkel megszólíthatnálak, bizalmadat kiérdemelhetném s amelyekkel őszintén és szeretettel eléd tárhatnám a munkásifjú komoly életfeladatait. Mintha mázsás súly gátolta volna a tollvonásokat, hogy soraimban ne legyen semmi érdekesség, semmi lendület.

Azután jöttek a kishitű gondolatok: Mit akarsz ezekkel a pusztába kiáltó tanácsokkal? Az emberiség rohan az ösztöne útján; feltartóztathatatlan az erkölcstelenség lávafolyama, nem tudod megszüntetni a szegénységet, a rossz környezetet és a fiatalság ereiben lángoló érzékiséget, amelyek mind-mind melegágyai a munkásifjúság bűnözésének! Kinevetik jószándékodat és nevetség tárgyává teszik figyelmeztetéseidet azok, akiket a sok csábítás már elrontott s akiből a bűn szinte kiölte már a jó és tiszta dolgok iránt való fogékonyságot!

Beszéltem ifjúsági vezetőkkel is, akik komoly képpel igyekeztek bizonyítani, hogy a magyar munkásifjúság még nem érkezett arra a magaslatra, hogy lelki dolgokról lehetséges és érdemes volna vele tárgyalni; munkásifjúságunk még nem mondható annyira megdolgozott talajnak, hogy az erkölcsi tisztaság elhintett magvai benne nemcsak megfogamzásra találjanak, hanem kitéphetetlen, gyümölcsöző fává is növekedjenek.

E kisértő és leverő gondolatok sötétségén át azonban hangokat és alakokat véltem felfedezni: Felvilágosítás híján bűnbe tévedt, segítség nélkül mélyre sülyedt ifjak, kéjre éhes nők hálójában vergődő fiúk, egészségüket és jövőjüket tönkretévő fiatal munkások kiáltását hallottam. Megdöbbenő film módjára peregni kezdtek emlékeim: hányan sírtak és zokogtak előttem összetört fiatalságuk romjain és hánynak ajkáról hallhattam a kétségbeesett panaszt: „Miért is születtem erre a világra!”

Kedves jó Fiam! Miattad jött létre ez a könyv, — a Te érdekedben. Ha még érintetlen lélekként járod a munkásélet nehéz útjait, — jóbarátként melléd szegődik és felvilágosít, oktat, erőt ad, megóv sok rossztól, oly szeretettel és őszinte barátsággal, amilyen együttérzést talán még soha sem tapasztaltál. Ha esetleg tudatlanságból, vagy talán mások biztatására már hibáztál volna a tiszta erkölcsi élet ellen, — talpra állít, visszaadja önbizalmadat és megmutatja, mit kell sürgősen tenned. Ha pedig ostoba fejjel már annyira jutottál volna, hogy szinte alig tudsz bűn nélkül élni és bebeszéled magadnak, hogy számodra már úgyis minden hiába, — kijózanít, észre térít és beláttatja Veled, hogy csak a bűnhöz ragaszkodó természeted mutatja ennyire menthetetlennek a helyzetet. Igenis, van számodra is bűnbocsánat, felemelkedés, egészségesebb és tisztultabb élet!

Olvasd lassan, figyelemmel és tanulékony lélekkel a következő lapokat!

Miről beszélnek a tizenhatéves

fiúk ?

Alig öltötted magadra munkahelyeden a munkaruhát s alig hogy megtetted az első szerszámlendítést, különös korszak kezdődik számodra. Rövid idő alatt

erősen fejlődésnek indul a tested. Farkasétvággyal ülsz étkezésedhez, hangod mélyül és jelentkezni kezdenek első bajuszszálaid is. Nem mondható, hogy ezek a tünetek elválaszthatatlanul összefüggésben vannak a munkásélet megkezdésével, de annyi biztos, hogy az eleinte szokatlanul erős, később pedig jókedvvel végzett munka megfeszíti izmaidat és mozgásba hozza testi fejlődésed eddigi lassú ütemét. Az is igaz, hogy a tanoncélet vagy általában a kenyérkereső élet megkezdése arra az időre esik, amikor életkoroddal úgyis megérkeznék a serdülés korszaka, más szóval a „kamaszkor,” amelyben az eddigi fiúgyermekből lassan kialakul az életbe lépő, sokra hivatott ifjú.

Amikor hirtelenül megindult testi fejlődésedet csodálkozva nézed, ugyanakkor lelki világodban is különös dolgokat kell tapasztalnod. Képzletedben sokszor akaratlanul is, egyre több érzékies gondolat fogamzik meg, amelyek vagy saját tested berendezésével, vagy nőekkel, vagy általában az úgynevezett nemi élet dolgaival vannak összefüggésben. Igaz, hogy talán eddig sem voltak egészen ismeretlenek előtted az efajta gondolatok. Talán már gyermekkorodban sok mindent hallottál és tapasztaltál, amelyekről csak most tudod meg világosan, hogy az élet legmélyebb dolgai. Talán már mint kis gyermek is tettél olyan dolgokat, amelyeket annak idején érdekes, de tiltott játéknak tartottál s amelyekről most már megállapíthatod, hogy testiséged első megnyilvánulásai voltak. Vagy talán szűk kis lakásban, özszezsűfoltan él családokat, esetleg több család húzódik meg egy lakásban, két-három gyermek egy ágyban alszik éjszakánként. Lehet, hogy akaratlanul is tanúja lettél a családi élet rejtett titkainak. Megtörténhetik, hogy tisztaságodra éhes rossz nők, talán kacér férjes asszonyok mézes-mázos beszéde és hízelgő szerelmi vallomása szédített meg, hogy érzékies kívánságuk zsákmányává oda dobd magad.

Esetleg társaid részéről, nős munkások kéretlen kitanításai vagy fiatal tanonctársaid érzékcsiklandozó biztatásai irányították figyelmedet a test dolgaira és szinte parancsolták Neked, hogy nemi életet kezdjél.

De most, úgy a tizenhatodik éved táján? Mintha felforgató szélvész perdítette volna meg képzeletedet, minden elejtett szó, célzás, csábítás, egy kép megpillantása visszhangra talál benső világodban. Néha riadtan menekülsz gyermekkorodból megmaradt vallásosságodhoz, próbálsz parancsolni magadnak, — máskor meg úgy érzed, hogy hiábavaló a harc, mened kell az ösztönöd lejtős útján. Forrong, lángokban áll egész benső világod. Erre a fellángoló érzékiségre még olajat öntenek kamasztársaid, mikor képesűjságokból kivágott képeket mutatnak Neked, vagy mikor a segédektől hallott sikamlós bemondásokat röhögve ismételtetik. Közétek vetődik egy-két „vén szivar” is, akikből úgy árad a „bölcse ség” s akik pokoli rosszakarattal ölik, mérgezik a fiatalabbak lelkét. Felbiztatnak, hogy menj velük büntanyára; ha szabadkozol vagy látják, hogy el akarsz menekülni, nevetve vonszolnak magukkal és talán még pénzt is adnak, hogy legyen belépődíjad a korlátlan bűnözés házába.

Észbontó, nehéz helyzet ez, Fiam! Megértlek, hogy oly bizalmatlanul hallgatod szavaimat, mikor arra figyelmeztetlek, hogy még ilyen körülmények közt is meg kell tartanod az Isten hatodik parancsát. (Ne paráználkodjál!), — és amikor nyomatékosan hangsúlyozom előtted, hogy vállalj a férfias küzdelmet a tisztaságért, győzd le a gátló körülményeket, mert *lehet, munkás-sorban is lehet szüzességben és tisztán élni!*

Bevezetésül a következő fejezetekben néhány rendkívül komoly dolgot kell elmondanom. Szeretném, jó Fiam, ha e fejtegetéseket nem kíváncsiságból olvasnád, hanem szent komolysággal és tanulékony lélekkel, — abban a tudatban, hogy fejlődő

életed egyenesen megköveteli, hogy a nemi élet dolgaiból annyit megtudj, amennyi forrongó fiatalságod okos irányításához és tiszta életed öntudatos intézéséhez szükséges. Nagyon ajánlatos, hogy a következő lapokat csak fejezetenként olvasd. E néhez kérdéseket ugyanis megfontoltan magadévá kell tenned, meg kell emésztened, hogy javadra váljanak. Részenként adagold be magadnak, mint az orvosságot, amely néha keserű és undorító, amelyet azonban egészségünk érdekében mégis csak be kell vennünk. De amint az orvosságszedésnél is veszedelmes volna, ha nem az orvos utasítása szerint szedjük a gyógyszert, itt is be kell tartanunk az utasítást, amely a lassú és fejezetenkénti olvasást ajánlja; mert ha e könyv olvasásában is az érzékies kíváncsiság vezet, — ahelyett, hogy lelki egészségedet szolgálná, esetleg ártalmadra lesz ez az írás.

Nemi élet az Isten szándéka szerint

Hogy magadévá tudd tenni azt a komolyságot, amellyel minden valamirevaló férfiúnak a nemi életéről gondolkodnia kell, nagyon üdvös lesz, ha fontolóra veszed, mi a szándéka a Teremtő Istennek az a belénk oltott nemi ösztönnel, amelyről egyes tisztelt társaid csak nevetve és kéjelegve tudnak beszélni. Biztosra veszem, hogy ha jóakarattal végiggondolod az Isten terveit a testünk hivatásával kapcsolatban, nem malackodási alkalmat vagy ijesztő rémképet fogsz látni a nemi életben, hanem egy olyan szent területet, ahová csak felkent személyeknek (házastársaknak) van belépési joguk. Átérted majd azt is, miért tilos ez a terület a kíváncsiskodók számára és miért vette körül az Isten a nemi élet forrásait olyan magasfeszültségű árammal, amely

minden esetben megüti, akárhányszor pedig halálra sujtja az oda betolakodókat.

A nemi élet célja: az élet továbbadása. A világ teremtésekor az Isten létre hozta, közvetlen beavatkozásával megteremtette az első emberpárt. Ettől kezdve, hogy az első házaspár elfoglalta helyét a számára készített nagyvilágban, gyermekek születnek, növekszenek, később felnövekedve összeházasodnak. Házaséletükből ismét gyermekek születnek, ezek is felnőnek és házasságot kötnek. A természet rendje szerint az öregek meghalnak, lehullanak az élet fájáról, mivel befejezték földi küldetésüket: továbbadták az életlángot. Most gyermekeikre hárul a feladat, hogy újabb gyermekeket hozzanak létre. Így jöttél a világra Te magad is, és így illet Téged is a feladat, hogy ha eljön az időd, házasságot köss és továbbadva az életlángot, mint édesapa gyermekeket nevelj a jövő számára. *Az élet hullámverését, új nemzedékek sarjasztását szolgálja tehát a nemi élet.* Szent és fenséges feladat tehát és nem nevetséges játék! Így akarja ezt a végtelen bölcseségű Isten.

A gyermekkorban rendes körülmények közt még pihennek az érzéki vágyak (feltételezve, hogy senki sem hívta fel a gyermek figyelmét ilyen dolgokra!), a serdülőkorban (15—16 éves korban) azonban anélkül, hogy akarnád, érésnek indul a tested és kezdenek kialakulni benned azok a férfierők, amelyek házaséletedben az élet továbbadásához, a nemzéshez szükségesek lesznek.

Hogy tested elérkezett-e már ehhez az érési időhöz, arról maga a tested fog Téged értesíteni.

Tizenhatodik éved körül, — esetleg előbb is, — megtörténhetik Veled, hogy éjszaka, mikor mélyen alszol, hirtelen felrezzensz álmodból. Magad sem tudod, mi történhetett Veled, csak arra emlékszel, hogy álmodban érzékies álmoképet láttál. Most arra ébredtél fel, hogy felizgult testedből nyálkás nedv öm-

lött ki. Ez a tünet azután máskor is megismétlődik így, a nélkül, hogy akarnád. Mivel erről az eseményről soha senki sem beszélt Neked, kötelességemnek tartom, hogy felvilágosítsalak róla, annál inkább is, mivel így sok bizonytalanságtól, felesleges töprengéstől és esetleges önvádtól is megkímélhetlek.

Megnyugtatlak, *ezek az ismétlődő esetek nem betegség jelei és testi gyengeségednek vagy bűnös hajlamaidnak sem kell tulajdonítanod őket.* Ez egész természetes testi működés, amely férfited fejlődésével együtt jár s amelyet épp oly természetes felesleg-eltávolításnak tekints, mint például az izzadást, meghülés esetén a nyálkaeltávolítást, vagy az egyeseknél ismételten előforduló orrvérzést.

Az éjszakai pihenésedkor kiömlött nedv az úgynevezett férfigag, amelynek nagyon fontos szerepe van szervezeted egészséges kialakításában s amelyet féltékenyen őrizned kell magadban házasságod idejére. Mikor ugyanis tested már elérte a kellő érettség fokát és házasságot köthetsz, feleségeddel szeretetben egybeforrva és megőrzött férfi-erőidet (a férfigagot) az ő testébe öntve, hitvesedet megtermékenyíted, anyává teszed. Kilenc hónap múlva feleséged életre hozza kis gyermekedet, akiben a Te véred és a Te életed folytatódik. Így lesz belőled Isten rendelése szerint apa, így adod tovább az életlángot.

Az is igaz, Fiam, hogy az imént említett éjszakai magömlés akárhány fiúnál nem szokott bekövetkezni, sohasem tapasztalnak magukon ilyen dolgokat, jóllehet már elérték a serdülés korát és eléggé fejlett a testük. Lehet, hogy nemi érzésük lassú menetű s majd később sor kerül az említett testi működésekre is. De az is lehet, hogy az éjszakai tünetek elmaradását maga a fiú okozza az által, hogy szándékosan elpazarolja fiatal erőit és így nem marad testében semmi felesleg, amelyet a szervezet eltávolíthatna.

Jól jegyezd meg, hogy Isten szándéka szerint házasságodig nem használhatod erőkézsleteidet, nem elégítheted ki ösztöneidet! *Súlyos bűnnek számít minden szándékos gondolat, beszéd, nézés és cselekedet, amely a nemi étellel kapcsolatban áll és amely bűnös akaratodból fakad.* Isten akarata szerint szűzen, — tehát a nélkül, hogy előzőleg nővel nemi közösülést végeztél volna, — kell esküvői oltárodhoz lépned. De minden más nemi bűntől is meg kell tartóztatnod magad. Azt az ifjút, aki megfélemezi érzékies vágyait, tiszta életű ifjúnak nevezzük. Isten Tőled is kívánja és kegyelmeivel számodra is lehetővé teszi, hogy szüzességben és erkölcsi tisztaságban élj! Tőled függ, hogy hallgatsz-e Istenre és teljesíted-e szent akaratát.

Hogy világosan lásd, vajjon hogyan is állsz a tiszta élet szempontjából, a következő fejezetekben olvashatsz azokról a bűnökről, amelyekkel a fiúk általában az Isten szigorú parancsolata ellen vétnek. Éles megvilágításban láthatod itt az ifjúkor erkölcsi örvényeit, hogy minél pontosabban megítélhesd magad, vajjon mennyit ér a Te fiatal életed.

Egy veszedelmes rossz szokásról

Vannak fiúk, akik ostoba játékos szokásból, akár mások rábeszélésére játszani szoknak szemérmes testrészükkel. Végül annyira felingerlik magukat, hogy felizgatott testük kiveti magából a férfi-magot. Maguk is érzik, hogy szervezetük szinte tiltakozik az ilyen merényletek ellen, — de ezzel nem sokat törődnek. Addig kínozzák szervüket, míg el nem pazarolják erőiket, amelyekre — mint már említettem, — szükség van. Itt bizony nem játékról van szó, Fiam, — hanem nagyon is komoly és felelősségteljes műveletről. Ez a könnyelmű cselekedet az a *bűn*,

amelyet önkielégítésnek szoktunk nevezni. (Egyesek önfertőzésnek is nevezik.)

Mivel az önkielégítés ostoba és káros szokása elharapódzott az ifjúság soraiban, — úgy gondolom, hasznodra válik, ha vele kapcsolatban néhány dolgra figyelmeztetek:

Az önkielégítés veszélyes dolog! Egyik legnagyobb veszedelmét abban kell látnunk, hogy *a fiatal lelket úgyszólván teljesen lefoglalja a szemérmertlenség számára.* Az önkielégítő ifjú újból és újból megkívánja e bűn megismétlését, úgy, hogy valósággal szokásává lesz az önmagával való vétkezés. A bűn elkövetése után ugyan önvád és önútálat fogja el az ifjút, de aztán az újabb kísértések idején, — mintha észét vesztette volna, — megint csak beleegyezik vágyaiba. *Minél többször követte el valaki az önkielégítést, annál inkább szokásává válik.* Ezek az ismételt bűnök szenvedéllyé dagadnak és valóságos ködbe borítják a fiatal életet, amelynek pedig világosnak és napsugarasnak kellett volna lennie. Az önkielégítő fiúknak megvan az a rossz tulajdonságuk is, hogy bűneiket nem merik feltárni még akkor sem, ha karácsony és húsvét táján a leventeintézmény vagy a cserkészlet fegyelme gyónáshoz tereli őket. Vannak, akik elhallgatják bűneiket vagy csak burkolt szavakkal vallják meg. Ezek az eltitkolt bűnök aztán háborítatlanul tovább uralkodnak és mivel senki sem operálta ki a bűnök mélyre ereszkedett gyökérszálaikat, tovább rontják és ronszolják a fiú testét-lelkét. Az állandó bizonytalanság, (hogy mi is ez tulajdonképpen?), a bűn elkövetésével járó elkedvetlenedések, kudarcok, lelkiismeretfurdalások a megölői az életvidámságnak és munkakedvnek. Az ilyen fiú nem is érezné jól magát a tisztességes gondolkodású emberek társaságában, nem tudna okos és magasztos dolgokkal huzamosabb ideig foglalkozni. *Munkájánál nincs ott az esze, szó-rakozott,* mindig elkalandozik a képzelete, tanonc-

iskolában sem képes tartósan az előadásra figyelni, mert képzelete valósággal éhes a zsíros, érzékes gondolatokra.

Az önkielégítés azonban nemcsak a lélekben okoz károkat, hanem *a testet is rongálja*. Míg az önmegtartóztatásban élő, érzékeit megfékező tiszta életű ifjak még szegényes táplálkozás mellett is viruló egészségesek, — az önkielégítő lesóványodik, beteges kinézésű lesz, különösen ha hosszabb idő óta rabja szenvedélyének. Mivel bűnös cselekedetei alkalmával nagyon próbára tette fiatal szívét és idegrendszerét, ideges lesz, kipusztul belőle a munkához és az élet nehézségeinek viseléséhez szükséges teherbírás. Hamar kifárad, mert kiveszett belőle a fiús strammság és edzettség. Esetleg fejfájások is kinozzák és szinte állandóan rossz a közérzete. Ismételt erőpazarlásainak hátrányát hamarosan tapasztalja. *Roppant ingerlékeny és érzékeny lesz*, úgy hogy a munkaadótól vagy bárki mástól jövő feddést, figyelmeztetést alig képes elviselni. Kitartás, továbbá a munkához szükséges türelmes bibelődő természet hiányzik belőle, elkeseredett, szinte életunt lesz. Ha csak kevésszer követte el az önkielégülést, vagy ha erős szervezetű a fiú, ez esetben talán nem észlelhető rajta ennyire kirívóan az itt említett testi hátrány, de ha így folytatódik, *észrevehetően leromlik testi jóállapota*. Addig is az illető legalább is magában beismerheti, mennyire tapasztalja önmagán, hogy az ismételt bűnözés határozottan árt neki.

Ez a rossz szokás *örömtelenné teszi egész ifjúkorunkat*. A munkásifjú élete amúgy sem valami rózsás élet, hiszen arca verítékével keresi kenyerét és már nagyon korán belekóstolt az élet férfias küzdelmeibe. Mindemellett, ha a fiú törődik magával, szép-pé és tartalmassá tudja tenni fiatalságát. Munkája után jól megmosakodik s ezzel mintha a munka zakatoló malmából egy magasabb és szebb világba lé-

pett volna: ifjúnak érzi magát. Talál igazi jóbarátokat, vele egykorú, jóratörekvő fiúkat, akikkel tisztességes emberhez méltó módon elszórakozik; talál neki való egyesületi életet, ahol érdekeit védik s ahol egészséges erkölcsi légkörben töltheti szabad idejét. Felfedezi, mennyi tiszta élvezetet tartogat az ifjúság számára a nagy természet; ezért sétára, kirándulásra indul az erdők, hegyek, vizek birodalmába. Otthon is talál szórakozást. Irogat, szerez jó könyveket, megtanul zenélni, stb. *Az önfertőzésbe merült fiút nem érdeklik ezek a dolgok.* Néha ugyan fellelkesedik irántuk, — de újabb kudarcai megint csak elveszik a kedvét ezektől a hasznos és kedélyt frissítő foglalkozásoktól. *Szinte állandó rossz kedv, kedélytelenség, unottság, fásultság jellemzi az önmagukat kielégítő ifjak fojtó légkörét.*

És az akarat erő? *Van-e akaratereje annak a fiúnak, aki százszor megfogadta már, hogy soha többé nem követi el bűnét, s aztán megint csak előlről kezdte a nótát?* A bűn vasmarokkal fogva tartja akaratát és valósággal agyonhengerli legszebb elhatározásait, felbuzdulásait. *Cselekedeteiben már nem is annyira a józan esze vezet, hanem a megszokás,* amely zabolázás nélkül akár percek alatt belerántja azokba a bűnökbe, amelyeket józan óráiban megtutált s amelyekről elhatározta, hogy soha-soha többé el nem követi őket.

Ez a bűn csökkenti a munkabírást és a teljesítő-képességet is! Az önkielégítő fiú nem vállalja magára azt a fegyelmet és önkéntes parancsuralmat, amelyet a tiszta életű fiú tudatosan megvalósít a lelki világában. Nem szokta meg, hogy birokra keljen a kísértésekkel s hogy a legcsábítóbb körülmények felett is ő legyen a győztes. Nem tudja tehát, milyen édes boldogságot jelent az önlegyőzés, ha valaki küzdelmek és veritékes munka után élvezheti munkája gyümölcsét. A tiszta életű fiú ha családot alapít, nem ijed meg a reá várakozó gondoktól. Elég

erősnek érzi magát, hogy vállalja a családfenntartás feladatát. Nem fog összeroppanni még a csapások sulya alatt sem, mert küzdelmes fiatalkorában mint valami előkészítő iskolában már megtanulta, hogy ha valaki Istenbe vetett hittel és nagy kitartással megállja a maga helyét, — a boldogító eredmény nem is fog elmaradni. Viszont a bűnökben töltött ifjúság után honnan volna teherbíró képessége a fiatal férjnek és apának, mikor a komoly, kitartó munka sohasem volt kenyere? *A sok csalódás és megpróbáltatás elviselésére nincs kellőképp erős idegzete, önbizalmát rég elpocsékolta, hite pedig alig pislákol.* Az ilyen munkásférfiak családi élete legtöbbször boldogtalan és az ilyen félszeg, gyáva férfiak szoktak gondjaik elől az öngyilkosságba menekülni.

És hogyan áll a hit dolgában a bűnbe süllyedt munkásifjú? Gyermekekorából hozott magával egy kis vallásosságot, de ez nem jelent többet, mint hogy ha néha eszébe jut, imádkozik. Környezete talán amúgy sem előnyös a vallásosság szempontjából, sőt talán olyan helyen dolgozik, ahol a munka terhét vallásgyalázással, káromkodással és a papok szidalmazásával fűszerezik. A fiú lelkét ezek a beszédek bizony próbára teszik. Ha most ehhez még hozzájárul az erkölcstelen élet is, akkor mi lesz a hitével? Eleinte talán kéri az Istent, hogy vegye le róla bűnei terhét. (Arra nem gondol, hogy kiszabaduljon a hínárból.) Mivel ez a kívánsága nem teljesül, háborgó lelkiismeretének elhallgattatása céljából *kerüli a templomot, a gyónást, az imádságot s általában mindent, ami eszébe juttatná, hogy tetteiért egyszer felelnie kell Isten előtt.* Mivel az emberek előtt sikerül lepleznie bűnét s minthogy az emberek közül senki sem törődik azzal, hogyan roncsolja fiatal testét és lelkét, — elhiteti magával, hogy nincs Isten és senkinek sem felelős tetteiért. Úgy gondolja, utó-

végre joga van a saját testéhez és azt teheti vele, amit akar. Kinek mi köze hozzá? Gúnyolni kezdi a vallást és a vallásos embereket, nagyképüsködve tüntetni kezd felvilágosultságával, előadja nevetséges fejtegetéseit a hit dolgairól és nem gondol arra, hogy amikor ily fölényesen ítélkezik Isten és emberek felett, hetvenkedései mögött nagyon is észrevehető az erkölcsi züllöttsége és az ő piszkos, Istentől elrugaszkodott lelke. Jól jegyezd meg ezt az igazságot, hogy az ifjúkori hajótörést úgyszólván minden esetben erkölcsi mélyresüllyedés szokta megelőzni.

Mikor a nő betoppan az életedbe...

Serdülőkorodban egyre növekszik az érdeklődésed a nők iránt is. Gyermekkorodban még nagy élvezet volt számodra, ha meghúzhattad a lányok haját s ha azok sivalkodva menekültek bosszantásaid elől. Később valósággal megvetted őket, mert kényeskednek és ostobáknak ítélted őket. Legjobban érezted magad fiúk társaságában. Most azonban felébred az érdeklődésed a lányok iránt, jobban szemügyre veszed őket, sőt kamaszpajtásaid kitanításai alapján illetlen megjegyzéseket is teszel reájuk. Szépségük szemlélése, testük megpillantása elég ahhoz, hogy testies gondolatok és érzéki megkívánások izgalomba hozzanak. Nem egy jóindulatú tanonctanítványomtól hallottam a panaszt, hogy munkahelyükön egy-egy női alkalmazott közelléte annyira ingerlőleg hat reájuk, hogy akaratukon kívül is néha valósággal ellepik képzeletüket az illető nővel kapcsolatban a legmerészebb testi kívánságok. Többen panaszolták, hogy még éjszakai nyugalmuk idején is, öntudatuk alatt tovább rezegnek ezek a gondolatok olyképpen, hogy álmukban olyan szemérmetlen cse-

lekedetekről látnak álmképeket, amelyeknek még a gondolatától is visszariadnak ébrenlétükkor.

Nyugodj meg, jó Fiam, — *ezek a vágyak és érdeklődések természetszerűen együttjárnak tested fejlődésével.* Azt mutatják, hogy benned is, mint mind-egyik egészséges fiúban, működik a test ösztöne. A később következő fejezetekben majd olvashatsz arról, hogy Isten akarata szerint mi a nő küldetése a Te életedben, mennyiben foglalkozhatsz nőekkel és hogyan kell helyesen beállítanod a nő szerepét mostani életedbe és későbbi életed, jövőd szolgálatába.

Amint a tűz hasznot hajt az embereknek, mert világít és melegít, és a mederbe szorított tűz sok hasznos dologra használható, — a nő is világosságot és melegséget hozhat számodra, ha úgy és akkor köszönt be életedbe, ahogyan és amikor az Isten akarata szerint beköszöntenie kell. Viszont amint egy elejtett szikrából hatalmas tűzvész támadhat, amely egész városrészeket perzsel fel és embertömegeket taszít a legnagyobb nyomorba, — a nő is kész veszedelem lehet számodra. Az első, ártatlannak tetsző együttlét, mint valami elejtett szikra, előidézője lehet oly borzalmas erkölcsi leégésnek, amelyben tönkremegy hited, becsületed, életkedved és egész jövőd.

Ha nem értenéd egész világosan, hogy ezzel a hasonlattal mire céloztam, olvasd el az itt következő két önvallomást. Mindkettőt munkásifjak írták, egyik lelkipásztor tette közzé írásaikat a tanoncok érdekében írt pompás cikkében.* Valósággal sikolt felénk ezekből a sorokból a veszni indult fiatal munkások kétségbeesése. Láthatod ezekből az írásokból, hová alacsonyodhatik a nő és milyen pusztítást tud végbevinni a könnyen befolyásolható ifjúmunkás életében:

* Fazekas István cikke a Katolikus Nevelés 1938. évfolyamában.

„Nagyon hiú vagyok, mert lány- és asszonyismerőseim szemembe azt mondják, hogy nagyon szép fiú vagyok. A lányok írnak nekem szerelmes leveleket és ők vallanak nekem szerelmet. Ez ellen a legnagyobb erőfeszítés mellett sem tudok védekezni, igaz, hogy még ez ideig nem is igen próbáltam. Leginkább a leányok és a fiatalasszonyok visznek bűnre.”

„Erkölcstelen tönkre vagyok téve. Én, ki az élet szerelmi viszonyát korán, viz tizennégy éves koromban egy özvegyasszony sátáni csalogatásával kezdtem meg, magam is örültem neki, pénzt kaptam érte. Ezt akkor munkanélküli, éhező szüleimnek adtam át, de most már, mikor elértem azt az időt, mikor már társaságot és női társat kellene szerezni, megcsömöröltem mindentől. A nőket nem tudom értékelni, csak testi élvezetnek tartom őket. Nem tudom, mi lesz velem, már a halálra gondoltam, mely be fog következni, ha az Isten segítsége meg nem akadályozza gondolatomat. Kérem, segítsen rajtam!”

Mivel nem célokom az, hogy az emberektől elidegenítselek és azt sem szeretném, ha minden nőben csábítót és kerítőnőt látnál, — csupán azt kérem, *hogy a nőekkel való ismeretségekötést halaszd arra az időre, amikor lelked érettsége és férfias nyugodtsága, továbbá a lassankint közeledő házasságkötés szándéka már indokoltabbá teszi, hogy körülnézzél a lányok között.*

Általános tudnivalóként jegyezd meg, hogy a nálad jóval idősebb nők, asszonyok társaságát okvetlenül kerüld; kedveskedésük és a bizalmas együttlétek elől menekülj! Úgy látszik, szegényeknek oly kevés örömet nyújt az élet és talán a házasságuk is, hogy a házasságonkívüli nemi élvezetekben keresik keserűségükre a búfelejtőt. Akárhány idősebb nő vagy fiatal asszony valószínű tervszerű kerítéssel iparkodik megkönyékezni a környezetében dolgozó fiút s va-

lóságos diadalnak tekinti, ha elveheti a fiú szüzességét, vagy általában a fiú ellenállását sikerül megtörnie. Ha szépségedet dicsérik, dicséretüket ne vedd készpénznek és ne legyezzessék ezek a hízalgó kijelentések a hiúságodat. Nem is annyira a szépséged vonzza őket, mint inkább az a remény, hogy benned végre olyan zsákmányra találtak, aki könnyen a horgukra akad. *A dicséretük csak csalétek!* Dicsérnek, elmondanak gyönyörűségnek, férfiszépségnek; szerelmi vallomásokat tesznek még akkor is, ha igazában csak alig egy fokkal vagy szebb az ördögnél. Majd ha letarolták szüzességedet és kifosztották tisztaságodat, nevetve otthagynak és mehatsz az útdra üresen, kifosztottan. Majdnem azt kell mondanunk, hogy inkább a nők viszik a csábító szerepét, mint a férfiak. Ha munkahelyeden volna valaki, aki csábításaival háborgat, egyesületed egyházi vezetőjétől, tanonciskolai hitoktatódtól vagy gyónásod alkalmával a lelkiatyától kérj tanácsot, hogy mitévő légy. Ne felejtse el, hogy *a napi kenyeredért munkáddal és veritékoddal éppen eléggé megdolgoztál; többel már nem tartozol érte!* Aki alávetett helyzetteddel visszaélve tisztaságodra is vadászik, az kötnivaló gazember, aki ellensége a munkástársadalomnak; olyan valakit próbál kizsákmányolni, akinek éppen alárendelt helyzete és fiatalsága miatt alig van eszköze e kizsákmányolás megtorlására. De bármennyire is kötve vagy a munkahelyedhez, Tőled függ, hogy odadobod-e magad a csábításoknak. *Légy tehát erős, találékony, fortélyos a kisértések leszerelésében!*

Ha pedig úgy gondold, hogy benned van a hiba, mert magad keresed a nőekkel való együttléteket, a szeretkezési és bűnözési alkalmakat, — verj végig magadon az önfegyelmzés korbácsával! Ha vérmes, érzékileg ingerlékeny természet vagy, — bármennyire is nehezedre esnék, — *hosszabb időre el kell maradnod a nők társaságától!* Ha munkahelyeden

együtt dolgozol velük, ne ijedj meg tőlük: légy mindig udvarias, szavaikra felelj nyugodtan és okosan. Célzásaikra azonban kitérőleg válaszolj. Ha pedig e célozgatásokat túlságba vinnék, ne törődj velük. Amit mondanak, — egyik füleden be, a másikon ki, — úgy repüljön el melletted, mintha nem is hallottad volna. Magányos sétákra senkit se hívj, ölelgetésre, csókolgatásra ne kerüljön sor. Érzékiséged csillapításához ez elengedhetetlen feltétel. Ne áltasd magad azzal, hogy csupán a szórakozás és időtöltés kedvéért keresed a nők társaságát s a test dolgairól egyáltalán nem beszéltek. A könnyen lobbanó fiú számára a nő közzelvéte magában véve is súlyos kísértést jelenthet s ezt elkerülni már csak azért is ajánlatos, mivel a képzeletvilágában sarjadó sok érzéki vágy elnyomása éppen elég küzdelmet jelent az ilyen ifjúnak. Arra is kell gondolnunk, hogy az ember percek alatt belerohanhat a bűnveszélybe, — ne tegye ki magát tehát az esetleges alkalmaknak. (Egy ifjú jóbarátját akarta meglátogatni, azonban nem találta otthon. Barátja édesanyjával beszélgetni kezdett s ez a beszélgetés lett az elindítója a látogatás végén elkövetett együttes bűnüknek. Pedig ez a fiú jóakarató volt és azelőtt nagyon vigyázott magára! Ime, — ki gondolt volna ez esetben bűnalkalomra?). Azzal se áltasd magad, hogy nem tudsz parancsolni a természetednek, tehetetlen vagy az ösztöneid ellen! Elsősorban is szégyeld magad, hogy a tenyészállatokkal egy sorba állítottad magad, mikor kijelentetted, hogy belőled az önuralom kiveszett és helyén a korlátlan testiség tombol. Ha ez így van, nem vagy méltó a férfi névre és arra sem vagy érdemes, hogy tisztességes emberek közé engedjenek, hiszen ha az ösztön lett urrá benned, sohasem lehet tudni, milyen állatias dolgokra fogsz vetemedni. Prohászka püspök mondotta valahol: Az ösztönének élő ember hasonló a bikához, amely megvadultan száguld végig az utcán, felökleli az útjába kerülő járó-

kelőket és összetör mindent, még a művészekkel faragott márványszobrokat is.

Egy kérdést azonban megkockáztatok itt: Mit szólnál ahhoz, ha a leánytestvéred egy magadfajta, ösztönének élő férfi kezei közé kerülne, aki játékos kihasználásra és érzékei kielégítésére használná őt? Tűrnéd egy percig is, hogy az a gazember a testvéred közelében maradjon? Tűrnéd-e, hogy továbbfolytassa játékát, amellyel egy leány becsületét, érintetlenségét, jövőjét tönkreteszi?

Ugye, mennyire megborzadsz az utálattól e szörnyű gondolatra?

Nos, ezzel azután önmagad felett is ítéletet mondtál! Ha ökölbe szorul a kezed az ilyen aljas merénylet pusztá gondolatára is, hogyan lehetséges, hogy lelkiismeretfurdalás nélkül rontasz másokat, akiknek hasonlóképp drága kincsük a tisztaságuk? Ha tehát tombolna benned az érzékiség, hagyd ott a nőket. (Még a tisztességes nők társaságát is!) Ne önts olajat érzékiségedre az által, hogy a közelükben tartózkodsz. *Hidd el, semmit sem veszítesz az által, ha akár évek suhannak el feletted és nők társaságába egyáltalán nem jársz!* Kevesebb küzdés, tartósabb élettisztaság, házasságod idején nyugodtabb lelkiismeret lesz ezért az önkéntes visszavonulásért a jutalmad!

Munka után, fizetésed felvétele estéjén, táncmulatság végén, segédavatáskor, katonasorban és a legkülönbébb alkalmakkor, a legkülönbébb címeken hívnak, csalogatnak társaid a büntenyára, ahol rossz útra tévedt szerencsétlen nők pénzért áruba bocsátják testüket bűnös célokra. Társaid csúfolnak, kinevetnek, ha tapasztalatlanságodat látják. Biztatnak, hogy ne félj; minden ellenvetésedet igyekeznek leszerelni. Vigyázz, ne hallgass rájuk, hadd ott őket! Ne is barátkozz az ilyen fiúkkal, hiszen nem jóakaróid ezek, hanem lelked ellenségei!

Sajátságos, hogy vannak munkásifjak, akik állan-

dóan az embertelen munkabéerekről panaszkodnak, egyre azt emlegetik, hogy milyen keveset keresnek, hogy nem tudnak megélni, — és ugyanezeknek este van pénzük arra, hogy bűneik elkövetéséhez női testet vásároljanak, sőt akár másokat is befizessenek a bűntanyára. Hány munkásifjú vetődik erre az átkozott helyre, ahol az emberiség alja szokott kikötni s ahol a városok erkölcsi szemétdombja szokott összegyűlni!?

Ha az Isten legmélyebb terveibe ilyen helyen és ilyen lecsúszott nők társaságában volt alkalmad tekinteni, *igazán mély részvéttel és őszinte sajnálattal tekintek Feléd.* Nemcsak arra gondolok, mennyire elferdült ízlés kellett ahhoz, hogy fiatalságodat az erkölcstelenség e szennycsatornájában megúsztasd; nemcsak döbbenve gondolok arra az időre, mikor egyszer talán még keservesen átkozni fogod ezt a könnyelműségedet; hanem főként azért sajnállak, hogy *az örök Nőt, a nemes női eszményt, amelyhez édesanyád és nőtestvéreid is tartoznak, mily hamis, lealacsonyított kiadásban kellett látnod.* Szeméremérzékétől megfosztott rabszolganőként fanyar gyümölcsöket kínált Feléd a nő, akit eszményképnek kellene tekintened, akiért érdemesnek kellene látnod a küzdést és az önmagadra való vigyázást! Ha így állnál, — szegény jó Fiam, — bár adná az Isten, hogy meg tudnád siratni bűneidet s hogy sírásodból magadhoz térve, erős elhatározással új és fegyvelmezt életre lépnél!

A kiesapongó élet következményei

Mivel a munkásság körében nagy számban akadnak, akik már mélyre zuhantak s akik már nem is remélik, hogy valamikor is kilábolhatnak züllöttségükből, — készülj föl azokra az órákra, amikor hi-

vatlanul eléd toppannak a gonoszlélek csatlósai. Mintha fizetést kapnának érte, oly nagy ügybuzgósággal magyarázzák Neked, hogy a fiatalságnak utóvégre ki kell tombolnia magát, hogy hozzátartozik az egészséghez a nemi élet kiélése, a mai világban az orvosi tudomány fejlettsége mellett szinte alig képzelhető, hogy élvezettednek valamilyen mélyreható következménye lenne, — jöjj tehát Te is a bűnös örömök vásárába. Egyes munkások valósággal szállítják a fiatalabbakat a rossz nőkhöz.

Fiam! Én magam is munkásembernek vagyok a gyermeke. Testvéreim is kezük munkájával keresik kenyerüket. Tudom tehát, mily kevés az igazi öröm a munkáséletben. Tudom azt is, hogy mikor e kísértő hangok hallatára már-már arra gondolsz, hogy engedsz a csábításnak és megpróbálsz egyszer ezt az életet is, tulajdonképpen örömtelen életedet akarod kissé vidámabbá, boldogabbá tenni. Figyelmedbe ajánlom azonban, hogy ez az öröm, mely csak pillanatokig tart, igen sokba kerül, nagy a fizetség érte! Alább elmondom a kicsapongó élet következményeit. Hasonlítsd össze e következményeket a bűnök által uyjtotott pillanatnyi gyönyörrel és fontold meg, érdemes volna-e ilyen röpke pillanatig tartó, víz-ízű örömmért ilyen borzalmas árat fizetni?

Azokon a büntetéseken túl, amelyeket mint az önkielégítő élet következményeit már említettem, — a nőekkel való nemi érintkezés még a következő súlyos büntetést is magával hozza:

Aki egyszer elveszítette férfiélete legnagyobb értékét, a nőktől való érintetlen állapotát, vagyis a szüzességét, — a legtöbb esetben felszabadítja ösztöne gátjait és most már féktelenül szabadjára engedi még fogvatartott vágyait. Mivel szüzességét többé vissza nem szerezheti, a „most már úgyis mindegy” elve alapján valósággal fejét vesztve rohan lefelé a lejtőn. *Elfoszlik lelkéből a tisztaság eddigi nagyrabecsülése.* Most már megkóstolta a nőekkel való szeret-

kezés gyönyörét, s mint a mézbe süppedt légy, minél inkább szürcsöli e bűnök édességét, annál mélyebbre kerül e marasztaló érzéki mocsárban. Minden érintetlenséget letarolni, minden jóhiszemúséget kihasználni és szívből gyűlölni azt, aki még érintetlen és nem akar horogra kerülni, — ezek a jellemző vonásai a tiltott nemiéletet folytató ifjaknak.

Ha időnként feléled a jóbelátás, az aligha lesz több, mint a tisztább élet sopánkodó emlegetése, — azután ezt az elmerengést megint felváltja a mostani állapot dicsérete. Egy alkalommal négyszemközti beszélgetést folytattam egy rendkívül züllött munkásifjúval. Sok panasz érkezett ellene, hogy egész sereg fiút már lezüllesztett s újabban az én fiaimra is kivetette hálóját. Szemére vettem gonoszságát s ugyanekkor iparkodtam észre téríteni őt. Jellemző az az önvallomás, amelyet ekkor tett, — hány hasonló, bukott fiú mondhatná magáról ugyanezt: „Életem eddigi legnagyobb boldogtalansága az volt, mikor elveszítettem a liliumot. Hogyan is lehettem olyan esztelen, hogy tönkretettem a tisztaságomat! De most már hiába, késő minden! Nem vagyok képes nők nélkül élni. *Kell a bűn, mint a mindennapi kenyér!*” Ime, így öl ki minden nemes törekvést az emberből a házasságon kívüli nemi élet. Így készíti a munkásifjút a maga egyéni tönkrejutása arra, hogy másokat is ugyanerre az útra kísértsen, hogy kiirtsa többi embertársából is a tiszta életet, az egészséges piros vért, mint a vérszopó vámpír!

Egyik-másik fiút az első bukás után annyira mardossa az önvád, hogy bűnbánatot tart és a komoly életjavítás jeleit mutatja. Sajnos, megtörténik, hogy kíváncsian mégis visszakacsintgat a régi élete felé, ismét megkívánja a bünt, s otthagyja az önfejelmezést, szegre akasztja jóelhatározását és ismét, most már szinte végérvényesen elmerül a korlátlan bujálkodásban. Lelkiismeretét elhallgattatja, vallási életét teljesen leállítja és benső világában most már

egy lesz az úr: a bűnözési lehetőségeket nyújtó nő! Az ilyen fajta ifjú elveszti szeméremérzetét, erkölcsi gondolkodását; még csak nem is szégyeli magát, ha romlottsága esetleg köztudomásúvá válik. Mivel a bűn megöli a lelket és megvakítja lelki tisztánlátásunkat, — *az ilyen ifjú valóságos kiválóságnak tekinteti, hogy ő többet tud, mint mások, hogy ő jóismeretségben van az éjszakai élet démonjaival*, pokoli nevetéssel gúnyolja azt, aki nem engedelmeskedik azonnal „jóakarató” tanácsainak, karonfogja a nála fiatalabbakat és elviszi őket azokba a sikátorokba, közőkbe, ahol a patkányokon kívül csak az éjszakai élet korcs alakjai s a hasonló vágyakkal arra baktató, bűnre éhes férfiak lopóznak a kopott házak között. Az ilyen életnek hódoló munkás másról sem tud beszélni, mint az élményeiről; elmeséli, milyen csellel szokta bűnre vinni az ártatlan lányokat is, akik útjába kerülnek; mindent a nemi étellel hoz kapcsolatba és minden alkalmat felhasznál, hogy az élet e titkaira vonatkozóan célzásokat tegyen. Valóságos *kínszenvedés az ilyen piszkos szájú ember közelében dolgozni!*

Bámulatatos, hogy a bűnös életmódhoz szokott ifjú mennyire találékony tud lenni a különféle okok, érvek kitalálásában, amelyekkel eljárását igazolni szeretné. „Egészségi okokból meg kellett kezdenem a nemi életet!” Ilyen és hasonló kitalálásokkal *igyekszik maga előtt szinte elengedhetetlenül szükségcsnek rajzolni a kicsapongó életet*. Ez az önmagát ámitó ifjú azt igyekszik bebeszélni magának, aminek az ellenkezőjét tanítja a Szentírás, aminek homlok-egyenest az ellenkezőjét hirdeti az orvostudomány, s amit szomorú példákkal naponta megcáfol a tapasztalat.

A Szentírás a paráznság bűnének lelki és földöntúli büntetéséről sok helyen beszél: „Sem parázsnak, ... sem házasságtörők ... nem fogják bírni Isten országát.” (Kor. I. 6, 9.), — de félreérthetetlenül,

egész világosan megmondja azt is, hogy a testi bűnökért még itt a földön büntetés jár: „Minden bűn, amelyet az ember elkövet, a testen kívül vagy; aki azonban paráználkodik, az *a saját teste ellen vétkezik.*” (Kor. I. 6. 18.)

Az orvostudomány hatalmas harcot vív az emberség örök ellenségével, a nemi bajokkal. Ezeket a borzalmas betegségeket a másneműekkel folytatott, házasságon kívüli érintkezések büntetésére küldte az Isten. A bukott nőekkel való érintkezésből olyan betegséget vásárolhatsz össze, amely a szó szoros értelmében tönkreteszi a véredet és átszármazhatik gyermekeidre is. Bevallom Noked, *a nemi bajokról képtelen vagyok írni!* Igaz, hogy fellapozhatnám az idevágó orvosi szakkönyvek fejezeteit és kiváló orvosi szaktekintélyekre hivatkozva bizonyíthatnám, hogy *a természet félelmetesen megtorolja a vele való visszaéléseket*, — de ezt mégsem teszem. Tanonciskolában erkölcsstani órákon, az iskolaorvostól, a levele egyesületben, Uránia-előadásokon bizonyára már hallottál e betegségekről. Tudod, hogy vannak, sőt talán már utol is érték e betegségek egyik-másik munkatársadat.

Budatétényben egy ifjú kíséretében felkerestem azt a gyógyintézetet, ahol a féktelen nemi viszonyokból született kisgyermekeket gondozzák a kedves nővérek. Kimondhatatlan lelki gyötrelmem és ugyanakkor rendkívül tanulságos egy ilyen intézet végiglátogatása! Mikor e világtalan, néma, béna, torzszülött, vitustáncos, agylágyulásban szenvedő, összetöpörödött gyermekeket láttam, akik közül akárhányan 10—12 éves létükre legfeljebb csak néhány szót tudtak nyöszörögni, — megszólalt a kíséretemben lévő ifjú: „Ide kellene elvezetni a fiúkat. Ez a látvány több intés és kijózanítás volna számukra, mint 10 előadás a nemi kérdéstről!” Fiam, a bujakórházak világa és a nemibetegek osztálya nem az én világom; megbocsáss tehát, ha a nemi bajokat ille-

tően nem adok részletes felvilágosítást. Visszatérne emlékezetembe a fojtogató légkör és az az idegekre menő élmény, melyben e látogatásomkor részem volt. És még valamit: Vajjon célt érnék-e a nemi betegségek fejtegetésével? Te azt mondod, hogy talán kijózanítana sokakat. Én meg eddigi tapasztalataim alapján azt mondom, hogy *akiket ez az igazán legutolsó érv, a nemi betegség veszélye tudna csak visszatartani a vétkezéstől, az az illető elveszett!* Ideig-óráig esetleg vonakodik, visszatartja magát a bűntől, — de ha az első erőteljes kísértés és alkalom jön, bánja is ő, ha elevenen rothad el, akkor is bele-rohan a bűnbe. Ahol elhallgatott a lelkiismeret, ott még az égből alácsapó villám sem volna talán elég hatásos észretérítés!

Azt mondod erre: Jól van! Elhatározom, hogy züllött nőekkel sohasem fogok találkozni, hanem csak tisztességes nőekkel foglalkozom!

Bámulom, hogy milyen talpraesett vagy önmagad védelmében! Ha e kifogásoddal azt akarod mondani, amit bizony többször hallottam már munkásifjak ajkáról, hogy esetleges fertőzések elkerülése végett inkább olyan lányokkal foglalkozol, akik nem voltak még játékbábjai a férfiak szenvedélyének, tehát nem is lehetnek fertőzöttek, s ezeket udvarlás címén és ígéretésekkel sikerül majd bizonyos engedményekre rávenned, — akkor megint csak figyelmeztetnem kell Téged, hogy *a VI. parancs így is visszaüt.*

Ha oly gonosz lennél, hogy Te volnál a leány első csábítója, aki elveszed a szüzességét, — olyan merényletet követtél el ellene, amelyet még abban az esetben sem tudnál jóvátenni, legfeljebb csak elviselhetőbbé tennéd, ha később feleségül vennéd őt. A leány előtt új világot tártál fel, megindítottad őt a bűnözés lejtőjén. Ha finomabb lelkű leány az illető, még ha később a feleséged lesz is, nem tudja elfelejteni, hogy házasságtok előtt elcsábítottad. Ha pedig könnyelmű teremtés az illető, — akkor legfel-

jobb csak idő kérdése, hogy mikor kerül ő is a hatóságilag nyilvántartott és orvosilag ellenőrzött nők közé. Bárhogy is volna, — *ha ennyire játékszernek tekinted a nőt, méltó vagy a „nőcsábász” nem éppen megtisztelő elnevezésére.* Amint a cigarettát is elszívod és eldobod, — a nőt is kihasználod és otthagyd. Csak addig érdekel valaki, míg ki nem fosztottad őt. Rosszabb vagy az útonállónál, mert ez csak az ember értéktárgyait szedi el, — de te tönkretesz a zsákmányod testét és lelkét is.

Ha ilyen viharos, csetlő-botló fiatalság után végre a házaseletre szánod magad, — talán mert a megmaradt szikrányi tisztességérzeted parancsolja, vagy az esetleg már úton levő kisgyermeked érdeke is úgy kívánja, — gondolod, hogy boldog lesz a házasságod? Könnyelmű életed után rád szakadnak a gondok. Feleséged összefonnyad, gyermeked létrehozatala talán tartósan beteggé is teszi, — nem érdekel, nem vonz, — más nő felé kívánczol. És ha ránézel gyermekedre, — vajjon öröme telik-e abban a csenevész kis palántában, akinek életlángját talán alkohlmámorban gyújtottad ki, s akit édesanyja a bűntudat, lelkiismeretfurdalás, szégyenérzet ártalmas melegágyában hordott kilenc hónapig? Gyermeked ha felnő és megtudja atya viselt dolgait, — és az emberek gondoskodnak róla, hogy megtudja, — talán tiszteletben tart, mint atyját, felnevelőjét, — de nem tudja megbocsátani Neked, hogy mennyit vétkeztél ellene, mielőtt a világra jött.

Beszélhetnénk arról, hogy a nőekkel való érintkezés pénzbe kerül. Pénzbe kerülhet maga a bűn is. Ha pedig a Te fogalmaid szerint „tisztességes” lánynyal barátkozol, elvárja Tőled, magad pedig elsősorú kerítő eszköznek tartod, hogy szórakoztató helyre vidd az illetőt, itasd, ajándékokat végy neki, stb. Egész természetes, hogy *a munkásifjú pénztárcája nem győzi e nagyvási hóbort fedezéseit.* Ekkor azután lopásra vetemedik a fiú. A rendőri jelentések a meg-

mondható, hányszor gyilkosság árán teremti elő a minden korlátozást felrúgó ifjú a bűnös élet anyagi fedezetét; sajnos, gyakran öngyilkosság lesz a vége a sok kicsapongásnak: a fiú addig próbál kibúvókat keresni az isteni és a társadalmi törvények rendíthetetlen oszlopai között, míg végre zsákutcába jut.

Istenem, mennyi jobsorsra érdemes, zátonyra futott fiatal életet zárnak le azok a revolverlövéssek, Dunába-ugrások, s a legkülönbélebb öngyilkosságok, amelyekről az újságok ilyen jótékony fátyolborítással, homályos magyarázatokkal emlékeznek meg: Tették oka ismeretlen!

Isten malmai lassan, de biztosan örölnék!

Nem mind arany, ami fénylik!

A munkásifjak alárendelt helyzetét néha a férfiak is kihasználják bűnös célokra. Mivel ilyen irányú panaszokat is hallottam, hasznos lesz figyelmedbe ajánlanom, hogy *óvakodjál azoktól a férfiaktól is, akik érzelmeik játékszerévé akarnak alacsonyítani Téged.* Akadnak ugyanis természetellenes hajlamú férfiak, akik abban találják örömeiket, hogy tapasztalatlan fiúkat rákényszerítenek vagy pénzzel megvásárolnak, hogy e szegény fiúkkal paráználkodva kielégítsék rendellenes ösztöneiket. Különösen az előkelő termettel, szép testtel rendelkező, vonzó külsejű fiúknak kell vigyázniok, — továbbá azoknak is, akik olyan pályán működnek, ahol a vendégek látogatásának csappanása miatt napközben rövidebb-hosszabb időre tétlenségi alkalom is adódhatik, pl. a pincér- vagy borbély-szakmában. De bárhol másutt is akadnak ilyen bűnös hajlamú férfiak, bejuthatnak e titkos hajlamaikkal még a legszebb hivatásokba is. Lehet, hogy veled egykorú ifjúnunkás tár-

said között is akad (internátusban, egyesületben, táborozáskor, műhelyben), vagy édestestvéreid között is akad ilyen szerencsétlen hajlamú fiú. Jegyezd meg, hogy a nemi ösztön ilyen kielégítése éppen olyan súlyos bűn, mint a másneművel folytatott nemi viszony, — sőt még veszedelmesebb, mivel ez a természetellenes nemi érzés felforgatja az emberben a természet rendjét, a testi ösztönt, amely a férfit az életláng továbbadása céljából a nő felé irányítja s amelyet az Isten teremtett belénk.

Nehogy e rendetlen hajlamú férfiak csapdájába keveredj, kerüld az idősebb férfiakkal való bizalmas barátkozást. Akármilyen jóakaródról vagy jótevődről is legyen szó, bizalmasság szempontjából szigorú mértéket kell tartanod vele szemben. Kerüld azt az embert, aki nemi életed kérdéseit feszegeti, vagy jóakarónak mutatkozva minden felkérés nélkül tanácsokat akar Neked adni. Ne engedd, hogy szeretete jeléül ölelgessen vagy csókoljon Téged. Gyermekkel szemben még talán tűrhető és néha érthető is az ilyen majomszeretet, — de ifjakkal szemben annyira férfiatlan és éppen ezért megvetendő ez a becézés, hogy még abban az esetben is idegenkedve menekülj a túltengő barátságosságban szenvedő egyén társaságától, ha nem is veszel észre eljárásában semmi érzékies vonzalmat s ha meg vagy győződve arról, hogy az illetőt irántad a legtisztább és legnemesebb szeretet vezeti. Férfiak vagyunk és egymás iránt való megbecsülésünket nem nőies nyalás-falásban nyilvánítjuk, hanem segítségnyújtásban, együttérzést tanúsító szavakban, őszinte jóakarásban, fegyelmezett, egymás testét és lelkét tiszteletben tartó viselkedésben.

Sem főnöködtől, segédttől, egyesületi vezetőtől vagy bárki mástól el ne törd, hogy akár nyíltan bűnre csábítson, akár burkolt közeledéssel próbáljon hatalmába keríteni. Ha pedig hirtelen érne efajta támadás, — jusson eszedbe ez a tanácsom: Üsd képen

az illetőt, vagy rúgjál bele egy hatalmasat, köpd le és hagyd ott a szerencsétlent, *bárki legyen is az!*

(Ne botránkozz meg, hogy ilyen erélyes tanácsot adok, — de hidd el: emberbőrbe öltözött állatokkal szemben még a durvaság is kiméletes elbánásnak számít!)

Férfiakkal való ismeretségekötésnél is tehát az óvatosság vezessen. Ne bővöljön el a bókjuk, a dicséretük, az érdekedben kifejtett fáradozásuk. Ha nyílt tekintettel jársz a világban, magad is rájössz az igazságra, hogy e tekintetben is érvényes a közmondás: Nem mind arany, ami fénylik!

Bajtársak az élet harcában

Az előbbi lapok talán megdöbbsentettek, részint azért, mert új dolgokról olvastál, amelyek eddig talán ismeretlenek voltak előtted, — de talán azért is, mert egyik-másik mondatban szinte egészen magadra ismertél.

Ha az Isten kegyelme megóvott eddig tisztaságod elvesztésétől, légy ezért nagyon hálás! Bizonyára találász számodra e könyv második részében néhány tanácsot, amely felbátorít a továbbküzdésre és megmutatja, hogyan őrizd boldogító kincsedet. Ha pedig már megízlelted volna a bűn émelyítő gyümölcsét, gondoldj arra, hogy elkeseredéssel és sópánkodással nem segítesz magadon, ezért haladéktalanul rá kell lépned az önfegyelmezés útjára. Állj be a küzdők közé, akik épp úgy tapasztalják magukon a bűn átkát, mint Te, — de nem esnek kétségbe, hanem ha kell százszor is újrakezdve dolgoznak tisztaságuk rendbehozataláért és nem nyugszanak addig, míg tartós eredményt el nem érnek.

Küzdő bajtársaid, munkásifjak írásaiból adok eléd most néhány szemelvényt. Láthatod írásaikból,

hogy rajtad kívül sokan vannak, akik jövőjük érdekében önként vállalkoznak a fegyelmezettebb életre. Jóindulatú fiúk ezek, — (hiszen ha nem volnának jóakaratók, aligha fordultak volna benső ügyeikkel, felvilágosításért és útmutatásért paphoz!) —, akik nem akarnak elveszni s akiknek soraiból valóssággal kiáltozik fiatal lelkük a tiszta élet után. Megilletődve és mély együttérzéssel olvasd fiatal társaid önvallomását!

„Szíveskedjék felvilágosítani, hogy ösztönömről hogyan lehetne a legkönnyebben leszokni. Én azért haragszom különösen magamra, mert nagyon nehezen tudok ellentállni. A nemi ösztönt saját magamon hajtom végre.”

„Legnagyobb hibám, hogy sokszor csinálok magammal szemérmertlent. Már próbáltam róla leszokni, de nem tudok. Tíz, tizenöt napig megállom, de tovább nem megy.”

„Az utóbbi években folytonosan van bűnöm a VI. parancsolat ellen. Lelkemet úgy beszennyeztem a gyakori testrongálásommal, hogy ma roncsnak érzem magam és talán ha a Jó Isten nem Önt küldi a lelkigyakorlatra, akkor valószínűleg megmaradok ebben a bűnkatlanban.”

„Én egy nagy bűn, a paráznaság áldozata vagyok. Szégyenkezve, de megvallom, hogy bizony többször elkövettem ezt a bűnt. Az elkövetés pillanatában csak pillanatnyi élvezetet nyújtott és utána az utálat fogott el önmagam iránt.”

„Szabadidőmet a kislánnyal szoktam tölteni. Esküt tettem, hogy többé nem paráználkodom, de nem tudom betartani. Ez úgy bántja a lelkemet.”

„Éreztem, hogy mindig jobban kezdek zülleni. Már ott tartok, hogy a legrosszabb társaságokat keresem fel és állandóan ideges vagyok. Ki sem tudom fejezni, hogy

mennyire lezüllöttem, bárhog fogadtam, hogy meg fogok javulni. Legnagyobb elkeseredés vett erőt rajtam és már rosszra gondoltam, hogy megszabaduljak az élettől, de csak egy lényt tartottam szem előtt, akit nem tudok soha elfelejteni, az édesanyámat.”

„Sajnos, egyre visszaesek a testiség szomorú fertőjébe. Tudom, hogy az akarat gyengeségén mulik és mégsem tudok szabadulni tőle. De legnagyobb baj az, hogy falun lakom és a züllött társaim társaságától nem tudok szabadulni. Még nagyobb baj az, hogy kicsi koromtól kezdve nők között forogtam és nem vagyok képes a nőktől megszabadulni. Nem tudok náluk nélkül élni, úgy érzem.”

„Magamat húsz évesnek és vallásosnak mondom. Évekkel ezelőtt napirenden követtem el az önfertőzés bűnét. *Istenbe vetett hittel és erős akaratommal sikerült leggyőzőnm ezt.* Hála a jó Istennek, már több mint egy éve nem követtem el ezt a bűnt és még csak testi vágyat sem érzek utána. A mult bűne azonban állandóan szemem előtt lebeg. Arra gondolok, vajjon sikerül-e majd a jövőben, elpocsékolta ifjú erőm ellenére családot alapítanom?”

A tisztaság visszavárása és a végső győzelem érdekében élet-halálharc vállalása, megható módon csendül ki az alább következő levelekből:

„Jelenleg a harc kellős közepén vagyok. Már évek óta küzdök a tiszta életért. Néha azt hiszem, hogy számomra már nincs menekvés, néha meg azt gondolom, mint egy szentbeszédben hallottam, hogy már nem én húzok a bűnhöz, hanem a bűn ragaszkodik énhozzám. Az imák tartják bennem a lelket. Folyton imádkozom Szent Józsefhez, Szűz Máriához és Szent Tádéhoz a tiszta élet kegyelméért és *hiszem is, hogy sikerülni fog végleg visszanyerni a tiszta életet.*”

„A mélységből kérek segítséget. Sokszor úgy érzem, minden elveszett. Nem tudok oly erősen akarni, hogy szabadulni tudjak ettől a rettenetes bűnömtől. Súlyos az eset, mert sokszor megtörténik. Egyoldalulag csak ebben a bűnben vétkezem. Szinte öntudatlanul történik meg velem, csak a megtörténtek után eszmélek rá, hogy mit csináltam. Sokszor próbáltam szabadulni, de most újra harcolni akarok, talán sikerül. *Harcolni akarok!*”

„... Ime itt van ebben a levélben silány életem. De bármennyire is az volt, azért nem őrlődött ki belőlem a megjavulási akarat. Igen, kedves Atya, én akarok, akarok megjavulni. Ez a lelkigyakorlat megérlelte bennem azt az elhatározást, hogy inkább gyilkoljanak meg, vagy haljak meg bármikor, mintsem halálos bűnnel bántsam meg Jézusomat.”

„... Ma délután nevezett ki a cserkészparancsnok úr segédőrsvezetőnek. Én igen örültem ennek. Most példát kell mutatnom a fiúknak külsőleg és belsőleg egyaránt. Ki kell érdemelni ezt a tisztséget. A jó Istent kérem, hogy segítsen törekvésemben. Imádkozzon értem és ne felejtse el, hogy Jani szeretettel gondol magára és ha sikerül kisegíteni e mocsárból, örök hálával fog megemlékezni magáról mindig.”

*

Most csukd be a könyvet és gondolkozz kissé e levelek tartalmán. Ugye, szinte könny szökik szemedbe, — akárcsak az enyémbe is, — mikor e sok vergődést látod s mikor e derék, küzdeni akaró fiúk erőfeszítéseit olvashatod. Bár beleharsogna tespedésedbe, mint éjszakába a riasztó kürt hangja, az egyik fiú elszánt akarása, amelyet épp az előbb olvastál:

Harcolni fogok! Harcolni akarok!

JÖJJ KÖZÉNK!

Ha az előbbi fejezetek acélossá kalapálták Benned a jóelhatározást, amely régebben is időnként feltámadt Benned, — egy meghívást szeretnék átadni Neked.

Nemde, kitüntetésnek veszi az ember, ha előkelő társaságba meghívják; ilyenkor külső megjelenésében, ruházkozásban és főleg viselkedésben alkalmazkodni törekszik az előkelő társasághoz. Fordítva is áll ez, s azt hiszem, tapasztalatodból talán Te is bizonyíthatod ezt az igazságot. Ha ugyanis idősebb „jóakaróid”, romlott pajtásaid beavattak Téged is a körükben divatos életmódba, *ostoba fejvel szinte kitüntetésnek vetted, hogy ilyen senkikkel együtt lehetsz*; boldoggá tett, hogy a züllésben velük lépést tarthattál. Modorban, beszédmódban alkalmazkodtál kifejezésmódjukhoz; örültél, ha élményeidet érdeklődéssel hallgatták és szinte az angol térdszalagrend sem lett volna számodra olyan nagy kitüntetés, mint mikor kijelentették Rólad, hogy vérbeli „stramm haver” lett Belőled!

Nos, drága jó Fiam, mikor e romlott ízlésedet látom, kissé bizalmatlanul ugyan, de mégis megkockáztatom, hogy átadjam Neked a meghívót, amelyet a küzdeni akaró és győzni tudó ifjak küldenek számodra. Barátsággal, a javadat akarva felszólítalak, *hagyd ott eddigi megutált, dögletes levegőjű környezetet és jöjj velünk a tiszta élet egészséget lehelő, lelket vidámító tájaira!* Tudom, hogy a csapszékek pálinkabűzös légköre után a megittasodott ember

számára szokatlan és metszően éles az egészséges friss levegő, — de itt az ifjúhoz méltó élet és a sikerrel kecsegtető jövő vár Rád kitárt karokkal, míg ott a korai vénség és a nekikeseredett mélabú tette fojtóvá a levegőt!

Ismét Eléd adok néhány irást, amelyekből már a tisztaság mocsoktalan ruhájába öltözött győzedelmes lelkek boldogsága kacag felénk. E fiúknak is voltak küzdelmeik, sőt eleséseik is, de nem keseredtek el. Addig igyekeztek, míg végül mégis tartós siker koronázta törekvésüket. Jól kivehető e sorokból, mily kimondhatatlan, fejedelmi érzés, ha az ember végre élvezheti a kiállandósult élettisztaságot, — valamint az a meggyőződés-szerű ítélet, hogy ezt *a mostani tartós boldogságot a világért sem volna érdemes felcserélni a régi élet félperces gyönyörűségével.* Itt állandó a jókedv és a bennső béke, — ott minden pillanatnyi élvezetnek kiábrándulás, csömör és fásultság az ára.

Biztatásul, hogy kissé felhangoljam lelkedet e pompás élet megkívánására, először olyan fiúk irását közlöm, akik még csak néhány hete vagy hónapja időznek a tisztaságban, de már megválták első öszszecsapásukat a régi bűnök folyton visszasettenkedő kísértő emlékeivel. Ezek most már lendületbe jöttek, már megtették a legnehezebb kezdő lépéseket. Ha elővigyázatosak lesznek és nem ragadja el őket a nagy biztonságérzet, továbbá ha ezután is kitartanak az új fegyelem mellett, — véglegesen megmaradnak Isten tiszta lelkű fiainak táborában.

„Én, mikor ezelőtt egy hónappal egy beszéd hatása alatt megfogadtam, hogy tiszta életet fogok élni, akkor még nem is tudtam, hogy ez mit fog jelenteni. De alig telt el egy hét, megtudtam. Az az életundor amely akkor már hatalmába kerített és sokszor már az öngyilkosságra is késztetett, teljesen megszűnt. Elfoglalta helyét a vígság, az életkedv és a munkának könnyed végzése. A

lelki örömet meg írásba sem lehet foglalni, azt csak érezni lehet.”

„Segítséget akarok kérni a kedves Atyától, hogy az élet hullámai között tisztán megállhassam a helyem, amint ez a legfőbb vágyam. 19 éves kertészsegéd vagyok s különösen az utóbbi időben nagyon sokat kell küzdenem a nők iránti vágyam leküzdésére. Ezt ugyan meg is tudom tenni azáltal, hogy távol tartom magam tőlük, de annál jobban megbosszul aztán önmagamban. Ki akarok emelkedni végleg abból a sártengerből, amelyben majdnem elmerültem. Egyik barátomnál láttam egy könyvet a kedves Atyától, a „Gyakorlati tiszta élet” címmel s nagyon megtetszett, mert igen hasznos segítőtársat ismertem meg benne küzdelmes életemhez. Őszintén szólva, először visszahatást keltett bennem, hogy feltárjam életem eddigi folyását Ön előtt, aki végeredményben mégis csak idegen ember számomra. Ám most már sikerült elérnem, hogy Atyám személyében nem az idegen embert látom, hanem a jótevőmet, lelki vezetőmet, aki megvéd engem a lelki élet töviseitől... Mikor inas lettem, vézta gyerek voltam, de aztán rohamos fejlődésnek indultam. Talán ez lett az oka annak, hogy a testi ösztönök nagyon erősen jelentkeztek nálam, ami viszont sok botlásra vezetett. Teljesen tapasztalatlanul a rossz pajtásoknak is kitéve, hiába küzdöttem kétségbeesetten, minden hasztalan volt, míg egyszer csak egyik fiúnál megláttam a könyvet. Elkértem tőle és elolvastam. Mindent megmagyarázott, teljesen úgy, hogy felborult lelki egyensúlyom helyreállt, megnyugodtam és *sikeresen küzdök azóta, most már csaknem egy éve*. Ha lesz rá ideje, szíveskedjék megírni, hogy az eddigieken kívül mi a teendőm, hogy sikeresen küzdhessek a hófehér, a magasabbrendű tiszta életért.”

„Nem hiszem, hogy el tetszik tudni képzelni, hogy milyen boldog vagyok, hisz *már egy hónap óta tiszta vagyok*. Azelőtt sokszor már kívántam a halált, annyira életúnt voltam. De most örülök, hogy élhetek. Boldog

vagyok, mert nyugodtan nézhetek bárki szemébe, hisz nincsenek már bennem a rejtett bűnök. Most már nem kell irigyelnem a kis gyerekek ártatlan tekintetét... Két társamat is sikerült rávennem, hogy kezdje meg a küzdelmet a tisztaságért. Az egyik panaszkodott fásultsága miatt, én mindjárt gondoltam, hogy neki ugyanaz lehet a baja, mint nekem volt. Fel is fedtem előtte. Ő nem tagadta. Csakhamar odaadtam neki, kedves jó Atya könyvét és most már ő is heti áldozó és bizonyára küzd tisztaságáért. A másik talán a példámon buzdult fel.”

„Inas voltam. Inasiskolában a sokat tapasztalt inas-társaim színes esetekkel festették le a bűn gyönyöreit. Kamasz voltam és felcsigázott érzékkel szívtam magamba tanaikat. Bűnbe estem. Bűneimnek nem volt tanúja, csak eredménye. Éreztem, hogy nem tesz jót. Szemem alatt mély, sötét karikák nőttek, fáradt voltam és álmatlanságban szenvedtem. Orvoshoz nem mertem menni, mert féltem, hogy megmondja a bajomat, de a jó Isten kegyelme újra beleszólt az életembe. Cserkész lettem. Húsvétkor kötelező lelkigyakorlaton vettem részt. A lelkigyakorlatot tartó főtisztelendő úr olyan megrázó erővel és olyan világos előadással beszélt erről a bűnről, hogy megtértem. Két év után ekkor gyóntam először, azóta havi gyónó és áldozó vagyok. *A bűnt egy év alatt teljesen kiirtottam lelkemből.* Rajongok a természetért, szeretem a munkát és sokat fohászokodom. Most már játszi könnyedséggel győzöm le a bűnt. Pedig a gyárban, ahol dolgozom, óráról-órára erős kísértésnek vagyok kitéve. Rossz erkölcsű lányok közt vagyok, akik közt kevés kivétel van. Kísértésben egy magamban elmondott fohász minden esetben segít rajtam: Szűz Anyám, segíts!”

A következő leveleket még kiegyensúlyozottabb lelkű fiúk írták. Ezeknél most már a régmúlt lomtárában penészedik a bűnök emléke. *Életelemükké, a vérükké vált a tisztaság!* Beléjük idegződött a tiszta élet, az imádság szeretete, az önmegtágadás szel-

leme és általában az egészséges dolgok kedvelése. A tisztaságban töltött évek férfimunkája feljogosítja őket arra a jóleső reményre, hogy most már nem is lesz letérés erről a megkedvelt útról. A bűn ködbe veszett, mint valami rossz álm, amelyből — hála Istennek! — felébredtünk!

„Én is beleestem a szemérmatlenség bűnébe. Elég hosszú ideig vergődtem benne, mikor egy jólvégzett gynás után letérdeltem a Szűz Anya szobra elé, fogadást tettem és kértem a segítségét, hogy a kísértések idején segítsen meg és ne engedjen többé ebbe a bűnbe esni. Immár *több mint egy év telt el* attól, hogy elhatározásomat megtettem és hála Istennek, azóta nem követtem el ezt a bűnt. Az ördög pedig állandóan kísértett. Sokszor már azt hittem, hogy vége mindennek és meg kell szegnem fogadásomat. Ilyenkor odamentem, ahol senki sem látott, letérdeltem és hangosan imádkozni kezdtem. Ez mindig bevált. A gondolataim megtisztultak a szennyes dolgoktól és utána vígan és örömmel fogtam félbeszakadt munkámhoz.”

„Csodálatos eseményképpen írhatom le azt, hogyan mentett meg az Isten az ő szolgájának közbenjárása által az életnek, de főképpen a tiszta életnek... Mikor az önfertőzésnek legmélyén állottam és már kész volt a tervem az öngyilkosság elkövetésére, szinte az utolsó percben nyúlt le értem a jó Isten az Ő jóságos kezével a hitoktatóm személyében. Magához hívott és leírhatatlan kedvességgel, a jó Isten sugalmazása által megmutatta nekem a tiszta élet igazi örömeit. Azóta heti áldozó lettem és *körülbelül már 3 éve nem esem az önfertőzés utálatos bűnébe.*”

A tisztaság tehát nem lidércfény a férfi életében, — amely fellobbanásával, csalóka sziporkázásával hitegetne! Ime, ezek a fiúk minden könyvnél, minden orvosi felvilágosításnál hatásosabban hirdetik, hogy *lehet tisztán élni s Te is megszerezheted*

ezt a boldogságot, bármilyen mélyről is kellene elindulnod. Halld meg tehát e csillagtekintetű ifjak hívasát:

Testvér, állj sorainkba, — jöjj Te is velünk!

Egyedül nehéz a munka!

Nem nehéz kitalálnom a lelkedben dülő nagy elhatározásokat, hiszen minden valamit érő fiú nagy-rabecsüli a tiszta életet. Az önmaguk felett győzelmet arató ifjak példája még a közömbös lelkekben is tevékenységre sarkantyúzza az elernyedtt erőket. Belőled is felszakad tehát a vágy: Én is tiszta életű akarok lenni! Felveszem a harcot a vér lázadozásai ellen! Ha eddig is harcoltam, most megifjodott, megszázsorosodott bátorsággal fogok küzdeni!

Mivel ilyen és hasonló elhatározásokat már számtalanszor hallottam munkásifjak ajkáról, de későbbi eljárásukból kiolvashattam, hogy elhatározásuk csak felragyogó görögtűz volt, amely fellobbanásakor gyönyörű, színes volt, de kevéssel később elhamvadt, szeretném mostani elhatározásodat komoly akarattá, életet alakító férfias elszántsággá fejleszteni. Mikor a gyermek azt álmodja, hogy pénzt kap, oly görcsösen összeszorítja a markát, hogy egészen beleizzad a boldogságba; fölébredéskor azonban, mikor szétnyitja kezét, csalódással látja, hogy üres a tenyere, — csak álom volt az egész. Nem szeretném, ha elhatározásod csak gyermekálom vagy kamaszos ábrándozás lenne! Figyelj tehát a következőkre:

Ha nem tévedek, már sokszor elhatározottad, hogy tisztán fogsz élni. Mikor az első bűnök után a bánat marcangolt, — egy-egy gyónás után, mikor le akartad zárni eddigi lelki botorkálásodat, — vagy amikor tested erélyesen figyelmeztetett, hogy ne koptasd tovább idegzetedet, mert bajok lesznek, — ilyen-

kor újra és újra hajtogattad: Ezután másképp lesz! Soha többé nem teszek ilyen dolgokat!

És meddig tartott ez a fellángolás?

Talán még azon a héten, esetleg ugyanazon a napon, amelyen elhatározásodat tetted, visszaestél hibádba és megcáfoltad elhatározásod komolyságát. *A tiszta életet csupán kitervezted*, de a tényleges élését, a gyakorlatba való átvitelét későbbi időpontra halasztottad: Majd holnap kezdem a tiszta életet, — majd vasárnaptól kezdve másképp lesz!

Látod, ezek az ötvenszázalékos akarások egyáltalán nem mondhatók komoly akarati elhatározásoknak! A tiszta élet élését — ha egyszer annak fontosságát megértettük és megvalósítására elszántuk magunkat, — még ma, helyesebben: *most azonnal el kell kezdenünk!* Kiáltsd tehát szenvedélyed felé: Elég volt belőled! Ne tovább! — Ezután térdelj le és alázatos imában köszönd meg Istennek, hogy életre villanyozta halottnak hitt erőidet és felszította benned a tisztaság szeretetének már-már kihűlő parazsát. Igérd meg Neki, hogy e könyv segítségét, útmutatását igénybe véve, nem nyugszol addig, amíg tisztaságod ügyét Istennek tetszően minél előbb nem rendezed.

Régi elhatározásodnak egy másik hibája az volt, hogy a tiszta élet megvalósítását saját erődből, egymagad akartad intézni. Úgy gondoltad, hogy egyszer és mindenkorra elhatározod, hogy kiemelkedsz a testiségből és ezt az elhatározást aztán végérvényesen meg is fogod tartani. Igen, Te ezt így tervezted, ilyen szépen és lendületesen, — a valóság azonban mást mutatott. Bizonyos idő múltán beláttad, hogy valahol elszámítottad magad, törekvéseidet nem koronázza a remélt siker. Pedig jogosan hivatkozhatasz arra, hogy erős az akaratod, hiszen bármennyire is nehezedre esett, szakítottál régi rossz pajtásaiddal, sportra és józanabb életre szoktattad magad, — valóban, ifjúmunkástársaid közül vajjon hányan csele-

kednének hasonlóképpen? Hiba van a számításodban, mert nem gondoltál arra, hogy homokra épít az, aki csak akaraterővel akarja felépíteni az élettisztaság épületét és egy hatalmas tényezőt kifelejt számításából: az Istent!

Minden lelki eredmény elérése két hatalom együttműködésén fordul: az isteni kegyelem és az ember akaratán. Ez a gyakorlatban annyit jelent, hogy ha egy célt akarunk elérni, például a tiszta élet kiállandósítását tűzzük ki célul, annak megvalósítása érdekében nemcsak akarati erőfeszítésekkel, önmegtadadással, áldozathozatalokkal kell buzgólkodnunk, hanem az Istent is kell kérnünk, támogassa törekvéseinket és kegyelmi segítségével tegye eredményessé munkánkat. Isten készséggel mellettünk van, meg is adja az állapotunkhoz mérten szükséges kegyelmeket, — de elvárja tőlünk, hogy kérjük ezeket a kegyelmeket és használjuk fel, értékesítsük őket. Aki túlságosan bízik magában és akaraterében bízva nem kéri Istentől a tiszta élet ajándékát, azt az Isten időnként magára hagyja: Menj az utadon! Mikor aztán fejjel a falnak megy az illető, — kénytelen elismerni, hogy vállalkozásában számításon kívül hagyta és nem hívta segítségül Azt, aki nélkül semmit sem cselekedhetünk. Az Úr Jézus a lehető legtökéletesebb hasonlattal, a szőlőtőkéről szóló remek példával világosan hirdeti nekünk, hogy az isteni kegyelem nélkül nem tudunk boldogulni: „Miként a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn: úgy ti sem, ha énbennem nem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki énbennem marad és én őbenne, az bő termést hoz; mert *nálam nélkül semmit sem tehettek.*” (Ján. 15, 4.)

A tiszta életnek tehát elengedhetetlen feltétele az Istennel való közösség, a Jézussal való összeköttetés és állandó kapcsolat. Ennek szítója a mélyre szüremkedett vallásos élet, amely nem felületes lát-

szat-vallásosság. Óriási lépéssel indul előre a tiszta élet ügye, ha Krisztussal szövetséget kötsz, ha Vele élsz, rendületlenül bízni tudsz Benne, ha tanácsot és segítséget kérsz Tőle.

A nemi élet küzdelmeiben sokszor nagyon elhagyatottnak és egyedülállónak érzed magad. Az aggodalomtól lesújtva már-már arra gondolsz, hogy keserves munkával összeácsolt tisztaságodat gyökerestül kitépi a körülötted száguldó vihar. Vedd észre ilyenkor, ha a saját erőd összeroppanni készül, hogy Jézus ereje és hatalma beleavatkozhatik a dolgok menetébe. Kérd tehát a segítségét és törjön ki lelkedből a segélykiáltás: „Uram. szabadíts meg minket, elveszünk!” (Máté 8, 25.)

Egyedül nehéz a küzdés. Igaz! De nézd csak, Krisztus készséggel Melletted van, hiszen Ő a pártodon áll. Ne tekintsd tehát mesealaknak Őt, akivel kisgyermekkorod ártatlan napjaiban jóra serkentettek a felnőttek. Hatalmas, eleven valóság Ő. Be akarja tölteni egész egyéniségedet, tisztaságával fertőtleníteni akarja a véredet, egészségével rózsákat akar fakasztani fiatal arcodra, isteni erejével acélozni kívánja izmaidat. Ha pedig az Isten Melletted áll, — akkor hát ki lehet ellened!?

Ha mindenki elhagyna is, — (ez úgysem fog megtörténni, mert a mostani fejtetőre állított világban is találhatsz jóra törekvő, nemes gondolkodású barátokra, akik értékelni tudják törekvéseidet), — akkor sem maradnál egyedül! Jézus közelléte, az Ő barátsága és a lelkiismereted mélyén felcsendülő dicsérete, mindennél boldogítóbb és mindenért kárpótló gazdagság lenne számodra!

*Egyedül nehéz a küzdés, — ez igaz!
De Krisztussal — könnyű!!!*

K. I. T. A. R. T. O. K. !

Rendben van! — mondod. — Teljesen egyetértünk! Akarok, nagyon akarok tiszta életet élni! De tessék most gyakorlati útbaigazítást adni, fegyvereket a kezembe és tápláló kenyeret a lelki inség idejére. Gyakorlati fogásokra van szükségem, mert az ábrándozásból ki akarok lépni a tettek mezejére. Ha az egész pokol ellenem esküszik is, (vagy amint ti, fiúk ezt mondani szoktátok: ha a fene fenét eszik is), — tiszta életű leszek!

Szeretettel megszorítom kezedet, jó Fiam, és bírom Benned. Erősen hiszem, hogy hű maradsz az elhatározásodhoz!

A tiszta élet megvalósításának titkát röviden, dióhéjba foglalva egy emlékeztető szóba szedtem össze számodra. Ez az emlékeztető szó egyszersmind jelszó is lehet számodra ifjúkori küzdelmeidben, hiszen férfias résenállásra és nemcsüggedésre figyelmeztet: KITARTOK! E jelszó mindegyik betűje egy-egy tennivalódat jelzi, amint ezt az itt következő táblázatból is megértheted:

„K“	betű	jelentése:	Kitartás.
„I“	”	”	Imádság.
„T“	”	”	Társaság.
„A“	”	”	Alázatosság.
„R“	”	”	Rendtartás.
„T“	”	”	Testedzés.
„O“	”	”	Oltáriszentség.
„K“	”	”	Kötelességteljesítés.

Rövid összefoglalásban ezekben adom eléd a gyakorlati tiszta élet kellékeit. Természetesen, itt nem állítottam fel értékbeli sorrendet az egyes tennivalók közt, — (mintha például a rendszeretet előbbrevaló és fontosabb követelmény lenne, mint az Ol-társizentség vétele), — csupán könnyítés kedvéért, hogy az egyes fogalmak kezdőbetűiből értelmes szó alakuljon, kellett a teendőket így csoportosítani.

Kitartok! Ez a határozott hangú, akaratos jelszó valóságos kis lelki tükör lehet számodra, ha a nyolc betű jelentését megtanulod s ha a nyolc kelléket, mint önnevelésed nyolc kemény, irányító parancsolatát határozottan és következetesen megtartod. Ha a tiszta élet megvalósítását vagy megőrzését tűzted ki célul, esténként e nyolc pont alapján kérdezd meg magadtól, eleget tettél-e pontosan e követelményeknek? Hogy az egyes kellékek értelmét, jelentőségét és megvalósítási módját világosan láthasd, a következő fejezetekben lépésről-lépésre eléd adom e tennivalók részletes kidolgozását. Vizsgáljuk tehát és elemezzük kissé közelebbről a „KITARTOK” jelszó titkos, nyolc ágú jelentését.

A férfias „K”

A kitartás erényét, amelyet a K jelent, joggal nevezhetjük férfimunkának. A kitartó ember ugyanis kivetkőzik abból a hullámzó lelkesedésből és rövid ideig tartó fellángolásokból, amelyek a gyermekkor jellemző vonásai; a kitűzött cél eléréséről még a legnagyobb nehézségek és fátalmak ellenére sem mond le, sőt a kívülről jövő nehézségeket csakúgy, mint a saját lelkében keletkező gátlásokat sorban leszereli. Ehhez bizony férfias elszántság, meg nem torpanó lelki erő kell!

Mit is érne a küzdésed, ha nemsokára lelohadna

a lelkesedés a cél iránt, amelyért ma még az életet is odaadtad volna talán? Szokd meg tehát, hogy munkád végzésében is gyakorold a kitartást, az állhatatosságot! Hiszen egy mesterség elsajátításához is kitartás kell! Ha eleinte óriási baklövéseket követsz is el, ez még nem jelenti, hogy tehetségtelen vagy és nem fogsz boldogulni a választott szakmában. Eltűröd a hibáidért járó feddést és az esetleges gúnyszavakat, legyőzöd az első próbálkozásoknál természetesen mutatkozó ügyetlenségedet, nem nyugszol addig, míg a munkák helyes végzését el nem sajátítod. Mikor a türelmüket hamar elvesztő, egyre más szakma felé vágyakozó, folyton elcsüggedő ifjakat látom, arra gondolok, mily csekély ezekben a kitartás. Hogyan fognak ezek boldogulni azokkal a hajlamokkal, amelyeket önmagukban hordoznak s amelyek elől nem tudnak elmenekülni, — ha egy szakmabeli nehézség, amelynek kiküszöbölése mégis csak könnyebb, egész elkészeríti őket és elveszi kedvüket a további kitartástól?

A külső téren edzett, kitartó fiú hamarosan tapasztalni fogja kitartó munkája áldásait lelki téren is. Lelki fegyelmének őrzése, a kitűzött gyónási és áldozási napok betartása s az esetleges elesések idején azonnal történő felkelés mind összefüggésben állnak a kitartással, amelyet egyéb téren gyakorolt. Itt a kitartás többek között abban is nyilvánul, hogy ismételt lelki sikerek és hosszabb ideje folytatott tiszta élet esetén is épp oly lelkiismeretesen és odaadással végzi az ifjú az önfegyelmzési gyakorlatokat, mint akkor, amikor első ízben kapcsolt az önmegtartóztató ifjak férfias fegyelmű életmódjára. Semmi okot sem fogad el elégséges alapnak arra, hogy önfegyelmzésén enyhítsen, legfeljebb csak a gyóntató atyja utasítását.

Legyen biztatód a Szentírás szava: „Ne félj semmit azoktól, amiket szenvedni fogsz. Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját!” (Jel. 2, 10.)

A lendületet adó „I”

Amilyen fontos a tavaszi vetés számára a jótékony eső és a napsugár, ugyanolyan jelentős a lélek számára az *imádság*. Ez áztatja át lelkedet Isten szeretetével, ez fakasztja fel és ápolja Benned a jó elhatározásokat, ez ad lendületet, szárnyakat fiatal lelkednek. Nyugodtan állíthatjuk azt is, hogy az imádság szeretete és szorgalmas gyakorlása kétségtelen jele a lélek tisztaságérzetének; a bűnbe roskadt lélek ugyanis nem szeret imádkozni. Minél komolyabban veszed tehát tiszta életed őrzését, annál meggyőződésesebben keresni fogod az imádság perceit; felüdülést jelent számodra, ha bensőségesen elbeszélgethetsz mennyei Atyáddal.

El kell sajátítanod az ifjúhoz méltó imádkozási módot!

Mivel lelki igényeid megnövekedtek és az ifjúkorodban adódó küzdelmek össze sem hasonlíthatók gyermekkorod apró bajaival, — a régebben gyakorolt, betanult imádságok helyébe a saját szövegezésű, lelked jelenlegi állapotából közvetlenül felfakadó imádkozást kell iktatnod.

Erre legjobb tanulási alkalmul szolgálnak azok az időpontok, helyzetek, amelyekben szinte ösztönyszerűen érzed, hogy most valami egyéni mondanivalód volna az Istenhez s a lelkedből szinte kikivánczik az imádság. Ilyen alkalmak: a reggeli és különösen az esti imádság, a gyónást és szentáldozást követő percek, ha szomorúság ért vagy ha örömmel tünnetett ki az Isten. Látod, ezek a Te külön, egyéni élményeid. Az ilyenkor feltörő imádat, kérést, engesztelést és köszönetet a legjobb imádságos könyv sem tudná kimerítő pontossággal és találóan megszövegezve eléd adni; csak Te magad tudnád ezt híven elmondani, hiszen ezek a Te legbensőbb, legegységesebb dolgaid.

Reggeli imádságodra szakíts időt! Felkelés után, vagy mikor munkába indulsz és útközben templomba térhetsz, röviden köszönd meg Istennek, hogy az éjszakát egészségben, frissítő alvásban tölthetted. Köszönd meg Neki, hogy új napra ébresztett és ezzel újabb alkalmat adott Neked, hogy bebizonyíthasd, mennyire szereted Őt. Indítsd fel magadban a szándékot, hogy szavaidat és tetteidet, még a legegyszerűbb szerszámlendítést is az Ő dicsőítésére akarod szentelni. Tégy erős fogadást, hogy szokásos hibádat, amely ellen különösen harcolni akarsz, a mai nap folyamán nem követed el. Ezután egy Üdvözlégy elmondásával a Szent Szűz oltalmába ajánlod magad, — és íme, — két perc alatt milyen pompás imádságot végeztél!

Napközben is ápolod magadban az imádságos lelkületet! Készíts magad számára vagy tanulj meg néhány fohászt, amelynek elmondásával napközben is, a munkában, kísértés esetén vagy csüggedés idején felbátorítod a lelkedet: Mindent Érted Jézusom! Ezt a nehéz munkát is Isten nagyobb dicsőségére szentelem! Jézusom szentséges Szíve, bízom Benned! Vagy: Üdvözlégy Mária! — Ezek a kis fohászok úgy hatnak munkáséleted egyhangú menetében, mint a tengerjáró hajók S. O. S. segélykérő távirójelei. Mihelyt szétröppennek a viharzó tenger felett e segítséget kérő jelek, a többi hajók haladéktalanul segítségére sietnek a bajba jutottnak. Nos, valahányszor bizalommal ilyen röpimákat küldesz az ég felé, kegyelmet nyersz magad számára és segítségedre siet Jézus és az Ő Szent Édesanyja.

Az esti imádság különösen alkalmas a lélekszerinti bizalmas elbeszélgetésre. Az est csendjében, amikor a fáradtság és az álmoság lassan öntudatlanságba merítene, érzi az ember, mennyire Istenre van utalva. Képzeld el, hogy fehérruhás Krisztus odalép melléd és megkérdezi Tőled, hogyan sikerült az elmúlt nap? Gondold végig a nap történetét. Ha úgy

látod, hogy hűségesen szolgáltál az Istennek, köszönd meg Neki az eredményt. Ha elestél volna, kérd a bocsánatát és tégy erős fogadást, hogy ezután jobban fogsz vigyázni. Ha szomorúság vagy csapás ért volna, kérj türelmet és mélységes, Isten akaratán megbékélni tudó alázatosságot. Indítsd fel magadban bűneid felett az őszinte bánatot, ajánld szeretteidet és önmagadat Isten kezeibe. Még egy Üdvözlégy elmádkozásával hívd a Szent Szűzet és kérd, hogy oltalmazzon az éjszakai kísértések ellen. És ezután térj ágyadba.

Mivel az imádság sikere attól is függ, vajjon illő testtartásban végezzük-e, — állva, esetleg ülve, vagy ami legméltóbb volna, ha teheted, térdelve végezd imádságodat. Fekve csak abban az esetben imádkozz, ha lefekvés után vagy éjszaka felébredéskor nem tudsz elaludni. Nagyon helyeselhető, ha ilyenkor az imádság szavait ismételvegeted mindaddig, míg álomba nem merülsz. Ha utolsó gondolataid is az Istennel foglalkoztak, álmod tiszta és nyugodt lesz.

Bármennyire ajánlom a saját szövegezésű imádkozást, okvetlenül legyen imádságoskönyved is.* Eleinte ugyanis, éppen a gyakorlatlanságod folytán nehezen fog menni az egyéni imádkozás. Mindenképpen fontos, hogy legyen vezérkönyved, amelyből el-sajátíthatod az Istennel való beszélgetés módját és hangját. Fizetésedből vagy zsebpénzedből takaríts annyit össze, hogy egy Neked való imádságos könyvet beszerezhess. Ezt azután forgasd gyakran és igazán szívesen. Templomban, cserkész táborban, gyónásod és áldozásod alkalmával, otthonodban szüleid és testvéreid előtt ne resteld elővenni imakönyvedet. A komoly emberek épülni fognak példádön és tisztelnek, ha megtudják, hogy imádságos lelkű, Istent sze-

*A Legényegylet Központja kiadásában a közelmúltban megjelent az első magyar munkásifjú-imádságoskönyv.

rető fiú vagy. Alig képzelhető szebb látvány, mint a térdelő, imádságba merült ifjú!

A fertőtlenítő „T”

Erkölcsei állásfoglalásodat nem rejtheted véka alá! A társas élet, a másokkal való együttműködés előbb-utóbb felszínre hozza az élet mély dolgait is s ekkor láthatod, hogy különösen a könnyű vérű emberek mennyire kapva kapnak e beszéd tárgy után. Amint a fa éltető erejét a földbe furakodó gyökerei által kapja, az egészséges erkölcsű ember életgyökereit, a nemi életet sem lehet szabadon szellőztetni, mert a mélységben, a csöndben, az emberek kíváncsiságától háborítatlanul kell működni. Aki tehát nemi élményeit s általában az ezzel kapcsolatos dolgokat nyomós ok nélkül előhozza, s akár kérdésből, akár kioktatási céllal szellőzteti, — figyeld csak meg!, — nem szokott egészséges erkölcsű, tiszta szándékú ember lenni! Amikor környezetben ezekről a kérdésekről folyik a beszéd, a szóvivők nem az értékesebb emberek közül kerülnek ki. Hozzászólásodat várják, a nevetést keresik arcodon, esetleg kérdéseket is intéznek Hozzád és bele akarnak vonni a társalgásba.

Ha figyelmesen elolvastad ezt a könyvet, a nemi életéről megkaptad azt a felvilágosítást, ami állapotodhoz mérten számodra jelenleg szükséges volt. Ha pedig e könyv utasításai szerint lelki vezetésről is gondoskodsz magad számára, akkor igazán semmi szükséged sincs mérsékelt műveltségű munkástársaid felvilágosító beszédeire, kioktatására. Ha tehát eléd szegezik a kérdéseket, nyugodtan megmondhatod, hogy ezekben a kérdésekben már fel vagy világosítva és részéről nem tartasz igényt e dolgok fessegetésére. Ha gúny, ugratás volna erre a válasz, ne sokat törődj vele. Ezen a kicsúfoláson mindegyik

jóratörekvő fiúnak keresztül kell mennie. Szoktasd hozzá magad, hogy beszédeiket még akkor sem veszed komolyan, ha vérig sértegetnének is. A körülötted tajtékozó megszólásokat, pimaszkodásokat engedd válasz nélkül a világűrbe röppenni, az egyik füleden be, a másikon ki. El tudom képzelni azt is, hogy ha a tiszta élet védelmére kell kelni, akár nálad idősebbeknek is visszafelelsz, mindig kellő tiszteletadással, de ugyanekkor határozott erélyességgel is. Egy tanonc példája jut itt az eszembe, akit ocsmány beszédű segédjük állandó piszkolódása oly ellenálló készségre és vitatkozó ügyességre nevelt, hogy tanonciskolában vagy a munkahelyén a gúnyolódó és piszkos beszédekre annyira csípős és csattanós válaszokat adott, hogy az őt ugrató segédek és idősebb tanoncok egész kipirultak a dühtől és majdnem szétrobbantak a megsemmisítő, nagyszerű viszontválaszok hallatára. Ez az életrevaló fiú különben, akit a munkahelye ily pompás harcikészségre kényszerített, ma mint a KIOE egyik úttörője dolgozik munkástársai megmentéséért.

A munkahelyeden összeverődött hátrányos társaság lelked szempontjából korántsem jelent olyan veszedelmet, mint azok a rossz társak, akikkel szabad idődben együtt vagy. Viszont az is igaz, hogy míg a munkahelyed erkölcsi légköre nem tőled függ, — ezt az utóbbi társaságot elkerülheted, s *az ilyen társaság veszélyeitől teljesen megóvhatod magad, ha akarod.* Ha olyan pajtásaid volnának, akikkel a semmittevés óráiban az élet izgató titkait boncoljátok, vagy együtt jártok a büntenyára, esetleg egymást szóval vagy akár tettel is bűnre tanítjátok, megtérésed után ez a környezet bűnözési alkalmat jelentene számodra; ezekért az együttlétékért magad is felelős vagy, mert nem kényszer hatása alatt, hanem önkéntes hozzájárulással magad csatlakoztál ehhez az alávaló társasághoz.

Fiam! Javulásod elengedhetetlen feltétele, hogy

fertőtlenítsd magad körül környezetet és megtedd az óvintézkedést, nehogy egyik könnyelmű órában visszatérj megutált élvezeteidhez, — s ezért szakítanod kell a rossz társakkal. Sajnos, sok fiú e felétel hallatára úgy elkomorodik és annyira elveszti kedvét, mintha valamilyen nagy veszteség érné. Pedig, hidd el, semmit sem vesztesz a rossz pajtások elhagyásakor! Cinkostársadat tehát minden magyarázkodás és érzékeny búcsúvétel nélkül hagyd faképnél s ha nagyon érdeklődik elhidegülésed oka felől, megmondhatod neki, hogy Te már másképp gondolkodol és a további barátkozásnak nem látod értelmét. Lehet, hogy büntársad erre elkomolyodik és kijelenti, hogy ő is jó útra tér. Vigyázz, ne búvöljön el ez az ígéret! Ne barátkozz vele tovább azon a címen, hogy megtéríted őt és megerősíted a jóban. Gyenge vagy még magad is, — elég munkát jelent számodra a saját ügyeid intézése. A régi rossz barátság újra felújulna s mivel a büntárs melletted van, visszazuhannátok a régi menetbe. Ekkor azután a jófogadás, a szent elhatározások végleg felperzselődnének a bűnös barátság és az újult erővel tomboló érzékiség lángjában.

Magától értetődik, hogy *a büntárssal való szakítást akkor is meg kell valósítanod, ha az illető, akinek közelléte csábítólag hat reád, nő volna.* Ha abban az életkorban volnál, amikor a férfiember már komolyan foglalkozhatik a házasságkötéssel, s a szóban forgó leányt feleségül szeretnéd venni, kérj tanácsot lelkiatyádtól, hogyan tudnád kiküszöbölni a bűnalkalmakat az együttlét idején. Ha az ismeretség azonban csupán szórakozási lehetőség vagy különösen bűnözési alkalom volt számodra, *elengedhetetlen a teljes szakítás!* Jézus figyelmeztetése szerint jobb egy szemmel bemenni az üdvösségbe, mint két látó szemmel a kárhozatba, s ezért inkább vájjuk ki a szemünket, ha bűnre vinne, — operáld ki az életeadből büntársnőd emlékét is, még ha, — hogy úgy

mondjam: — szemed fénye volt is az illető! Fontold meg, mi ér többet, — ha a nő rabszolgájaként az érzékiségnek élsz, vagy ha nélküle, egyedül ugyan, de felszabadultan, a tiszta lelkiismeret és benső béke örömét élvezheted? *Ha e szakításra nem vagy hajlandó, — a tiszta életről ne is álmodj!*

Szeretném, ha nyitott szemmel járnál az életben és az elvesztett büntársak helyett új, nemes gondolkodású barátokra találnál. Az igazi jóbarát nagy kincs! Az egymásra való vigyázás, a hit- és erkölcs dolgában való azonos állásfoglalás, a fiatal életnek és általában a szabad időnek hasznos, egészséges kihasználása (kirándulás, cserkészlet, tiszta szellemű egyesületi élet, közös munkák), a tiszta férfiület nagyon hatásos előrelendítője. Ha egy testületben két-három ilyen határozott fellépésű ifjú összetalálkozik, a rossztól fertőtlenítik és lelki egészséggel tudják megtelíteni az egész társaságot.

A körülmények érdekes összejátszása folytán egyik cserkész táborban összetalálkozott három értékes ifjú. Ernő diák volt, aki egy hónappal előbb érettségizett. Ez a fiú, aki naponta szentmisét szokott hallgatni s akinek életelemévé lett a napi szentáldozás, — mint a tábor főszakácsa, a tábortüzek rendezője és főszereplője hamar összebarátkozott a fiúkkal. Szerencsés, minden önteltségtől mentes fellépése alapján a munkásfiúk rajongásig megszerették. Beszédéből és viselkedéséből okosság és lélek-tisztaság áradt, amely a legjobb toborzóeszköznek bizonyult e helyen. — Feri, fiatal szabósegéd, rajvezető volt, aki nagyszerűen értette a cserkész tudományt és éppen ezért tekintély volt a fiúk előtt. A munkáscserkészek, akiket Feri állandóan befolyásolni tudott, talán nem is sejtették, hogy rajvezetőjüknek állandó lelkiatyja van, és ez a csendes, mély érzésű munkásifjú Jézusnak őszinte barátja. Nos és a harmadik, a Pista? Valóságos agitátora volt a jó ügynek, aki mesterien értett ahhoz, hogyan kell

hangulatot teremteni, jelszavakat beledobni a közvéleménybe. Olyan bátor kiállása volt, hogy nem szoktak vele vitatkozni. Vitatkozás esetén valósággal lehengette a szájaskodókat. Pista nem dobolta ki, de négy szem közt nem szégyelte bevallani, hogy három év óta a heti szentáldozásban találja lelke táplálékát, s ez a nyitja bátor fellépésének és teherbírásnak. Ritkán lehet annyi határozottságot, túlzásoktól mentes ügybuzgóságot és teherbíró idegzetet egy személyben összpontosítva találni, mint ebben a kereskedőtanoncban.

Mondanom sem kell talán, hogy három ilyen sikerült jóbarát összefogása meg is teremtette a táborban az ép testű és egészséges lelkű fiúkhöz illő, bacillusmentes közszellemet!

Enyém lesz a nagy „A” is!

Az alázatosságról a legtöbb fiú tévesen vélekedik. Alázatosnak azt gondolják, aki pipogya, ügyefogyott, semmire sem használható, bátortalan. Nos, távolról se gondold, hogy ilyen nevetséges alakká szeretnélek nevelni Téged!

Az igazán alázatos lelkű fiú életerős ifjú, aki megállja helyét mindenütt, — de nem felejt el, hogy összes előnyeit, minden képességét, tehetségét, egészségét, szépségét, kiválóságait kivétel nélkül mindet, Istentől kapta. El tudom képzelni tehát, hogy ez a munkásifjú, aki tudatos lelki iparkodással elsajátítja az alázatosság erényét, — jeles szakmunkás, jó kiállású és kellemes megjelenésű fiatalember, akinek kiállásában súly és délcegség, szavában határozottság és tekintélyparancsolás van, — esetleg sportban is szép eredményeket ér el, talán az egyesületi életben is vezetőszerpéhez jut, — mégsem lesz gögös, öntelt, aki túlértékelné önmagát, aki a kiválóságaival dicsekednék, akít a legkisebb di-

cséret is egészen megszédítene, aki lenézné társai között azokat, akik nála szerényebbek vagy kevésbé tehetségesek.

Az én alázatos szívű fiam, akiről most beszélek, józanul gondolkodik magáról. Csattanó egészségében, duzzadó testi erejében az Isten ajándékát látja; jó felfogásáról, szellemi képességéről is tudja, hogy ezeket nem maga szerezte, ezeket is Istennek köszönheti; testi szépségéről sem felejt el, hogy az nagyon mulandó, ma még az övé, de egy baleset vagy betegség tönkretetheti. Okosságával, szakmabeli képzettségével sem tüntet, mert jól tudja, hogy mindezen elenyésző tudás a világ legnagyobb tudósainak és lángelméinek felkészültségéhez képest, akiket a tudás alázatossá tett és annak elismerésére készítetett, hogy minden tudomány elindulási s befejező pontja az Isten. Lelki értékeivel, nemi érintetlenségével sem kérkedik, mert nem felejt el, hogy a tisztaság drága kincsét törékeny edényben hordozzuk, s ha hangosan hirdetjük lelki értékeinket, nem csodálkozhatunk, ha reánk törnek a züllött élet hiénái, hogy legnagyobb értékünket elrabolják tőlünk.

Az alázatosság gyakorlására körülbelül így nyílik alkalmad: Tanonckorodban sok durvaságot és később is sok megaláztatást, méltatlan bánásmódot kell elszenvedned. Tűrd el a megbántásokat és emelkedett lélekkel ajánld fel ezeket munkáséleted áldozatai gyanánt a Mindenható Istennek. Ha munkaközben valamit elhibáztál, ha félsz az érte járó dorgálástól, ha szégyenedben szeretnél a föld alá süllyedni, — ez újabb alkalom, hogy irtogasd fel-feltörő kevélységedet. Ha tiszta lelkületed miatt éretlen munkástársaid gúnyolnak, tréfáikkal ugratnak és a legmerészebb kitalált vádakkal akarnak zavarba hozni, ha közönséges beszédeikkel arcodba szöktek véredet, — csillapítsd le feltörő indulatodat. Gondolj a leköpdösött Jézusra, akit arculütöttek és nevetség tárgyává tettek az emberek, — és mégis

ellenességet is azonnal észreveszed és haladéktalanul kiküszöbölöd. Mutatkozzék meg tehát a rendszeret időhöz kötött, lustaságtól mentes reggeli felkelésednél és a meghatározott időben történő esti lefekvésnél. Holmid, szerszámaid, munkapadod kímélésében, gondozásában, tisztántartásában is juttasd kifejezésre rendszeretetedet. Ruháidat tartsd rendben, tisztogasd, sőt kisebb javításokat magad is eszközölhetsz rajtuk. Egy gombfelvarrás vagy harisnyafoltozás ügyes elvégzése nem válik szégyenedre, hanem inkább sokoldalúságot mutatja. Pénzed okos kezelése, takarékbba helyezése, a kiadásokról való feljegyzések is jó előmozdítói a rendszeretnek. Testeden se túrj piszkot vagy rendetlenséget. Munkásifjú-létedre is tisztára mosakodva, jól fésült hajjal és rendes ruhában jelenj meg munkád végeztével az emberek előtt. A szurtos, mosdatlan képű, piszkos kezű, rongyos ruhájú és lompos megjelenésű fiú nem a Te eszményképed!

Az ilyen apró dolgok árán elsajátított rendszeret valósággal légköröddé, életelemeddé lesz és nem is érzed jól magad olyan helyen, ahol ezeknek a szép szokásoknak ellentétét talárod.

A külső gyakorlótéren edzett rendszeret lelki téren is éreztetni fogja jótékony hatását. Az ifjú, aki külső dolgaiban megszokta a rendet, a tisztaságot és pontosságot, — benső területén, lelki világában sem fogja túrni a rendetlenséget és a tisztátalanságot. Kialakul tehát lelki életében is a rendszer és a pontosság, amely felbecsülhetetlenül értékes támasza a lelki tisztaságnak. Kivetni a salakot, eltüntetni a hibát, kiküszöbölni a rendellenességet, — ilyen elvek alakulnak ki a rendszerető fiú önevelésében. Az ifjú felkutatja a lélek karbantartásának útját és így eljut a gyónás és áldozás fontosságának felismeréséig. Mivel utálja a tisztátalanságot, — *ha esetleg bűn rakód-nék lelkére, nem nyugszik addig, míg azt el nem távolítja onnan.* Lelkének ápolását nem ötletszerűen in-

tézi, hanem rendszeresíti; felkért lelki vezetője irányításához és határozott időhöz köti. Bizony, nagy áldás és a jövő szempontjából biztató eredmény a fiú számára, ha eljut ehhez a rendszeres lelki élethez. A nemi tisztaság annyira magától értetődő s e gyakorlatokból természetszerű kamatozással folyó életalap lesz számára, mint a hal számára a víz, vagy a madár számára a levegő áttetsző, szabad világa. Az ilyen fiú, aki nem tűrheti a piszkot a lelkén, bűnbeesés esetén szabadulni akar lelki terhétől és nem érzi jól magát az érzékiség moslékos vályujánál, mert szemeit bántja a szenny látása, tisztaságszomját izgatja a bűn rútságának tapasztalása. Ez a fiú nem tud nyugodni! Megkapta már Krisztus gyógyító orvoshelyében a lelki tetanuszellenes oltást, — nem pusztulhat el! Ezért nyugtalanítja a bűn, ezért keresi a kivezető utat a bajból s ezért találja meg minden esetben a szabadulást a bűn rabságából!

Éljen a második „T”!

Nemi egészség megóvása érdekében céltudatosan edzened kell testedet is!

Lélekből és testből áll az ember; testünk pedig az ifjúkor válságaiban, különösen a nemi fejlődés terén nagy mértékben érezteti közbeszólási jogát. Tudok ugyan kivételeket, hogy beteg testű emberek ragyogóan tiszta, egészséges lelkűek voltak, — de az általános tapasztalat szerint hasonlíthatatlanul könnyebb a tisztaság őrzése, ha a jóratörekvő léleknek egészséges, józanul edzett test áll a szolgálatára. Az érzékiség kísértő ingerei testünk útján támadnak, a nemi ingerlékenység is a test hatáskörébe tartozik. Elengedhetetlenül fontos feladat tehát, hogy testünket erősítsük, ellenállóvá és teherbíróvá fejlesztjük, nehogy puhányok, tespedtek maradjunk, akikkel játszva elbánik a legelső kísértő alkalom.

A serdülő munkásifjú testi kifejlődését nagy mértékben megvalósítja az a munka, amelyet hivatásszerűen végeznie kell, — különösen, ha munkája az izmokat erősebben foglalkoztatja, vagy sok mozgást, emelést, nagyobb erőfeszítéseket kíván. (Mészáros, vasmunkás, kovács ipar, stb.) Egyes szakmákban, különösen ülve végzett munkák esetén (szabó, cipész ipar), fontos, hogy az ifjú szabad idejében sokat mozogjon, tiszta levegővel ellensúlyozza a műhely áporodott, mérgező levegőjét (nyomdászok!), hogy a munka közben nem foglalkoztatott szervei és izmai lépést tartsanak a foglalkoztatott testrészek fejlődésével. De kivétel nélkül mindegyik munkásifjúnak törekednie kell arra, hogy szabad idejében bőségesen adagolja magának a friss, tiszta levegőt, amely jól átítatja a műhely poros, fülledt, zárt levegőjében satnyulásnak indult fiatal tüdejét. A levegő, napfény és a víz az a három természetes gyógytényező, amelyet az önmagát becsülő és jövőjével törődő munkásifjú örömmel biztosít maga számára. Fürdés folyóvízben, mérsékelt napozás, üdítő séták az erdőben és a hegyek közé, kirándulások a szabad természet világába, sátortábor nyáron a cserkészlet, leventeintézmény vagy valamely munkás-üdültetési mozgalom keretében, mind-mind a jövő egészségesebb munkásifjúságát szolgálja. A németországi Kraft durch Freude és az olasz Dopolavoro mozgalom is a munkásság szellemi és főleg testi felfrissülését szolgálja. Testedet nem robotmunkára adta az Isten, hanem lelked hűséges munkatársának szánta. Munka után megérdemli tehát a jutalmat: a pihenést, a felfrissülést, a munkának testedzéssel, szórakozással és ápolással való ellensúlyozását.

Tested egészségének karbantartása, sőt sok tekintetben jövőd boldogsága is függ attól, hogy a dohányzás és a szeszes italok szempontjából mértéket tudsz-e tartani.

Még nem találtam embert, aki elfogadhatón meg

tudta volna magyarázni a dohányzás előnyeit, egészséges hatásait, ésszerűségét. A legtöbb dohányos ember kíváncsiságból, másokat utánozva szívta el az első cigarettát és szervezete tiltakozása ellenére erőszakolta a dohányzást. Ennek az értelmetlen szokásnak hódolva nagy pénzüsszegeket füstölnek a levegőbe, esetleg rabjává lesznek a dohányzás szenvedélyének. Hiába inti őket fejlődő szervezetük, amúgy is eléggé foglalkoztatott szívük és tüdejük érdeke, hiába érzik a munkában éppen eléggé megviselt testük gyengeségét, — a dohányzás elhatalmasodott szokása legyőzi a megfogyatkozott akaraterőt.

A dohányzó ifjúban bizonyos ostoba gondolkodási mód fejlődik ki: Bebeszéli magának, hogy a dohányzásról nem lehet leszokni. Pedig, ugy-e, az akarat-erős ifjú előtt nem lehetnek leküzdhetetlen akadályok és megvalósíthatatlan dolgok!?

— Akarsz győzedelmeskedni nemi szenvedélyeid felett? — kérdezem a dohányos ifjút.

— Igen! — feleli határozottan.

— És tudnál-e szép célod érdekében áldozatot is hozni?

— Igen, nagyon szívesen!

— Nos, akkor mondj le a dohányzásról! — szegzem neki a tekintetemet.

— Kérem, azt nem tehetem, — dadogja emberünk, — mert arról nem tudok leszokni!

Látod? Itt található a dohányzás rossz szokásának döbbenetes utóhatása! A fiú egyéniségében akaratlanul is felszívódott az a meggyőződés, hogy ezen a téren képtelen az önmegtagadásra! Hogyan fog ez uralkodni a nemi ösztönein, ha egy sokkal egyszerűbb dologban nem tud parancsolni magának!? Hogyan fog ez nemet mondani a test követeléseinek, amelyeket nem tudunk kiirtani magunkból, mert testünkben és vérünkben fészkelnek, — ha annyira ragaszkodik a cigarettához, amelyet el tudna távolítani környezeté-

ből s amelynek megvétele mégis az ő akaratától függ!?

Fiam! Én nem állítom azt, hogy a dohányzó ifjú számára lehetetlen a tiszta élet, és nem követelem Tőled, hogy ha eddig dohányoztál, ezután ne dohányozz, — de egészséged és tiszta életed érdekében nagyon kérem, hogy ha a dohányzástól való teljes tartózkodásra, ami számodra a legokosabb volna, — nem vállalkoznál, józan mérséklet és önfegyelem irányítson e szokásodban is és ne engedd, hogy elhatalmasodó szenvedélyeddé fejlődjék a dohány szeretete.

A bort és a többi szeszes italokat, ha mérséklettel élvezed, nem lesznek károdra. Ismerned kell azonban és nem szabad túllépned azt a határt, ameddig mehetsz a nélkül, hogy fejed kóvályogna és gondolkodásod megzavarodnék.

A munkástársadalom óriási veszedelme az alkoholizmus. Gondolj csak szánalomraméltó munkatársaidra, akiket fizetésük felvétele után első útjuk a kocsmába vezet! *Az a munkás, aki már ifjúkorában a borosüvegek emelésében és a poharak ürítésében találja örömét, rossz férj és szerencsétlen családapa lesz.* Az ilyen férfi bármilyen jó szakmunkás is lenne, boldogtalan családi életet él, mert iszákossága állandó pénzzavart, sok szégyent és veszekedést okoz a családi életben. Az ilyen apát, ha részegen botorkál haza, gyermekei előtt káromkodik és ocsmány szavakat mond, családjával durván bánik, nem fogják becsülni a gyermekei. Az ilyen férfi üti-veri a feleségét, a gyermekeit, — sőt mint az élet szomorúan igazolja, — mámorában még gyilkosságra is vetemedik. Meg kell mondanom azt is, hogy *az alkoholmámorban nemzett gyermekek magukon hordozzák édesatyjuk állatiasságának bélyegét;* a részegségben fogant gyermekek alkotják az ütődött külsejű, satnya, eszelős, betegségekre hajló, szellemi szempontból elképesztően korlátolt gyermekek javát. Beszélhetnénk még arról is, hogy a legtöbb ifjúmunkás részegen követi el azokat a ször-

nyű erkölcsi vétségeket, amelyektől józan fővel talán irtózott. *Az éjszakai nyilvános büntanyák vendégei nagyrészt részegek.* Így vásárolják össze a 80 %-ban vérbajos nőktől az egészségüket roncsoló, utódaikon továbbragódó betegségeket. Vannak ugyan fiúk, akik nevetve dicsekszenek azzal, hogy milyen „hősiességeket” cselekedtek mámoros állapotukban és milyen „férfias” betegségből kezeli őket az orvos, — de csak egy ideig tart a nevető kedv. Eljön az óra, amikor megfagy a vigyorgás az arcon, mikor a zátonyra futott élet végsőt vonaglik a kórházi ágyon vagy otthon, a nyomortanyává züllesztett családi szentélyben.

Végül egy kis összehasonlítást!

Az egyik munkásifjú moziban vagy a kocsmába zárt légkörében tölti szabadidejét. Felcsigázott érzékiségét nem tudja kivédeni elsatnyult teste, amelyet sohasem edzett ellentállóvá. — A másik fiú Isten szabad ege alatt tölti szabadidejét; bebarangolja az erdőt és a hegyet, nyáron fürdik és hatalmasat úszik; labdarúgómérkőzéseken, sportversenyeken is megállja helyét. Kisportolt teste, ruganyos izmai engedelmessé válnak akarata parancsának.

Vajjon melyik lesz erősebb, ha csatasorba szólítja őket az ifjúkor elmaradhatatlan erőpróbája: a küzdelem a lélek szabadságáért!?

A tiszta élet középpontja :

a nagy „O” !

Láttál-e már vérszegény ifjakat?

Vértelen, sápadt arcuk, vézna testalkatuk kiáltó bizonyosága rosszul tápláltságuknak! A silány, szűkre szabott és csekély tápértékű étel nem tudja megadni a szervezetnek azt az erőkézletet, amely a test rendszer kifejlődéséhez és munkabírásához szükséges.

Vannak olyan ifjak, akik rendkívül nagyétkűek, de olyan ételeket esznek, amelyek csak a gyomrot töltik, de nem táplálóak, sőt esetleges lappangó betegségük szempontjából egyenesen károsak. A lelkünk is táplálékra szorul; ez a nélkülözhetetlen táplálék az Oltáriszentség. Jézus szava is figyelmeztet minket erre: „Én vagyok az élet kenyere.” (Ján. 6, 48.) Aki irtózik ettől a tápláléktól és csak elvétve veszi magához, ne csodálkozzék, ha elhatalmasodik rajta az érzékiség s ha vérszegény, gyengéntáplált lelke felmondja a szolgálatot a test és a lélek harcában.

Vannak fiúk, akik tiszta életük érdekében sok jellemnevelő könyvet vásárolnak és olvasnak, tiszta gondolkodású fiúkkal barátkoznak, nem élnek kicsapongó módon, sportolnak, tehát sorban elsajátítják a tiszta élet kellékeit, — de a szentáldozástól idegenkednek. Ezek ne csodálkozzanak, ha csak imbolyognak, tapogatóznak a tisztaság körül s ha nem lesz kiállandósult, tartós a nemi életük egészsége. Megfosztják magukat a tiszta élet leglényegesebb kellékétől és nélkülözhetetlen kegyelemforrásától, az Oltáriszentségtől!

Mások a bűnből lábadoznak és szeretnének végleg kiemelkedni rossz szokásaikból. Fűhöz-fához kapkodnak, az önnevelési könyvek útmutatása szerint felhasználnak minden eszközt megmentésükre, — az Oltáriszentség kivételével! — és nem sokra mennek. Csodálkoznak és nem értik, hogy annyi iparkodásuk árán sem tudnak boldogulni; elmegy a kedvük és visszalankadnak oda, ahonnan elindultak. Ott a hiba, hogy nem ragadják meg az eszközt, amelyet elsősorban kellene használniuk. Az Oltáriszentséget elmellőzhetőnek gondolják és így megfosztják magukat attól a kegyelmi segítségtől, amely nélkül a tartós élettisztaság elképzelhetetlen.

Ismered a ciklámen-virágot? Nagyon szeretem ezt a hálás növényt. Ha kellő hőmérséklet mellett tartjuk a szobában és bőven adagoljuk cserepébe a vi-

zet, valóságos bokorra fejlődik és hosszú időn át dús virágzással hálálja meg, hogy megadtuk neki azt a táplálékot, amelyet fejlődése igényelt. — A lélek napfénye, termékenyítő életnedve az Oltáriszentség. Tiszta élet annyi, mint eucharisztikus (vagyis Oltáriszentségből táplálkozó) élet. Ez annyit jelent, hogy aki tiszta életének építési tervzetéből az Oltáriszentség gyakori vételét kihagyja, az éppen a nélkülözhetetlen kelléket hagyta ki számításából és fejjelel meg a falnak. Ha tehát élni kívánsz tisztán és boldogan, menekülj az Oltáriszentséghez! *„Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet tibennetek.”* (Ján. 6, 54.)

A legtöbb fiú nem idegenkednék a szentáldozástól, ha előtte nem kellene megtisztítania lelkét a *gyónás* által. Brr! gyónás!! Mindent inkább, csak azt ne! — borzonganak a gyónástól irtózó fiúk. Pedig ugye a ruhád sem marad tiszta, ha időnként nem gondozod! Lelked sem lesz addig tiszta, míg meg nem mosod a bűnök szennyétől a bűnbánat szentségének tisztító fürdőjében. Sőt, nemcsak arra kell törekedned, hogy a lelkeseden éktelenkedő bűnréteget eltüntesd, hanem meg kell előznöd és meg kell akadályoznod a bűn létrejövetelét. *Ne csak akkor menj a gyónáshoz, mikor nyakig merültél a bűnökben*, hanem akkor is készséggel tarts bűnbánatot, mikor nincs halálos bűn a lelkeseden. Hiszen a főcélunk éppen az, hogy a halálos bűnt elkerüljük! A testedet is megmosod naponta, sőt napjában talán többször is mosakodsz. Jól teszed! Nemcsak annak kell mosakodnia, akinek teste valósággal kérge, koszos lett a rárakódott piszoktól, — hanem annak is, akinek tiszta a teste, hogy még tisztább legyen. A gyónásnak sem az a kizárólagos szerepe, hogy az összegyülemlett lelki szemetet kiürítse lelkünkéből; a gyónás a tiszta, halálos büntől mentes lelkeseknek is szükséges, hogy erősítőjük legyen a jóban, hogy még tisztábbak legyenek. *Le kell törölni a lélekről a hibák apró por-*

szemeit is, — s ez esetben nem fogja belepni és elrútítani a bűn utálatossága.

Fiam! Manapság már szép számban találunk lelkiéletet élő munkásfiúkat, akik kongregációba, cserkészcsapatba vagy vallásos szellemű munkásegyletbe tömörülnek, lelkigyakorlaton vesznek részt, gyakran járulnak a szentségekhez! Számodra is kívánatos, hogy csatlakozz ilyen jó vezetés alatt álló egyesülethez; de még fontosabb, hogy ha lehet, vásárnaponként és az ünnepnapokon, de *legalább is havonta a szentgyónáshoz és áldozáshoz járulj.* Ha erre nem vagy hajlandó, vagy a lelkiéletbe való ilyen mélyebb behatolást nem tartod fontosnak, ne csodáld, ha fáradozásod meddő marad, ha hiába döngeted erőfeszítéseiddel az érzékiség Botond-kapuját! Hasztalan az ember iparkodása, ha nincs vele Isten áldása!

Sok jóratörekvő fiúnak fáj, hogy amikor jószándékkal gyónni megy, a gyóntató pap túlságosan röviden foglalkozik vele, nem ad jótanácsot, úgy hogy nem gyakorol reá tartós hatást a gyónás eseménye. Szeretném, ha nem árván álldogálnál a gyóntatószék előtt, mint akinek koldusmódra kell lesnie, hogy néhány morzsa jusson számára a lelki vigasztalásból! Szeretnék számodra felemelő, ösztönző, lélekbemarkoló gyónásokat biztosítani! Ha van benned egy gramm önbecsülés és életrevalóság, keress magadnak állandó lelkiatyát. Ha pap a cserkészparancsnokod, ha az ifjúság lelki irányításával szívesen foglalkozik a tanonciskolai hitoktatódi vagy a legényegyleti vezetőd, ha a gyóntatószékben olyan lelkiatyát találtál, aki eredményesen kezeli lelkedet és kiérdemelte bizalmadat, — kérd fel őt lelki vezetődnél. Mondd el neki bátran, miért van szükséged segítségére; kérd meg, adjon alkalmat arra, hogy meghatározott időben gyónásaiddal vagy bizalmas természetű ügyeiddel felkereshesd. *Nem tudok elképzelni olyan munkásifjút, aki — ha akarja,*

— *nem tudna időt szakítani lelke rendszeres gondozására!* Lelkiatyádnak azonban csak olyan papot kérj fel, akit megfigyelésed alapján lelkiismeretes jó papnak ítélsz, aki ért az ifjúság irányításához; légy azután hűséges, kitartó, őszinte és engedelmes lelki fia!

El tudom képzelni ugyan, hogy valaki lelki atya nélkül, egyéni iparkodással is felszínen tudja tartani magát az élet hullámverésein; hiszen az ipari munkákat is meg lehet tanulni mester nélkül, egy kis próbálkozás, megfigyelés árán. De amint a műhelyben is károkat okoz a hozzánemértő kéz kontrahódása, *a lelki életben is könnyen téves utakra hágunk, ha egymagunk akarunk eligazodni a serdülőkor útvesztőiben.* Mennyire gyorsabb, biztosabb, ráhibázásoktól mentesebb a munkánk, ha a műhelyben a mester világosan megmagyarázza a tennivalókat és megmutatja a fogásokat. A lelki életben is sok melléfogástól és botlástól megóvod magad, ha fiatalkorodban bizalommal és nyílt lélekkel rábízkod benső világod irányítását egy hozzáértő, melegszívű, az ifjúságot Krisztus szeretetével kedvelő lelki atya vezetésére!

Ajánlatos, hogy egyetemes gyónás keretében kezd el a tiszta élet építőmunkáját; így mutasd be már első alkalommal lelkiatyádnak eddigi életedet. Az esetleges rendezetlen ügyeidet most teljes bizalommal tárd fel, hogy lelked tökéletesen megnyugodjék. Ennyire felszabadultan, Istenbe vetett mélységes bizalommal, az esetleges kudarcok ellenére is újult kitartással térj vissza újra és újra lelkiatyád gyóntatózsámolyához.

Az ilyen igyekvő munkásifjú harmatos tisztaságú, egészséges lelket fog hordozni munkászubbonya alatt!

Fiam! Ez a fejezet a tiszta élet leglényegesebb kérdéseit tárgyalta. Most tarts önvizsgálatot, lelked jövője érdekében mered-e, akarod-e vállalni ezt a

munkát? Ha van benned egy szikrányi tetterő, há-
tározd el halálos komolysággal: *Megfogadom és ha-
ladéktalanul valóra váltom e jótanácsokat!*

Nehéz, de férfimunka a „K”!

Akadnak a munkásifjúság soraiban egyesek, akik valóságos művészei a lustálkodásnak, a semmitte-
vésnek. Bámulatosan takarékoskodnak erejükkel,
mintha ez volna a jelszavuk: Hol a munka? — hadd
kerüljem! Állandóan panaszkodnak, hogy milyen
sokat kell „melózni”! Nem csoda, ha az ilyenek so-
hasem lesznek keresett és becsült munkaerők, hi-
szen tehernek és nyűgnek tekintik a munkát!

Fiam! Szeresd a munkát! Ha Isten a műhelyben
vagy gyárban, a szerszámok mellett jelölte ki hiva-
táskörödöt, végezd oly készséggel és lelkiismeretes-
séggel a munkádat, mintha istentiszteleten lennél.
Váljék természeteddé az iparkodás, hogy kötelelessé-
gedet becsülettel teljesíted! A kötelelességtudó ifjú
egész emberré lesz, mert teljesen beleadja lelkét a
munkába. Nem immel-ámmal nyúl a szerszámhoz,
hanem a munkáslélek teremtő szándékával, hogy
ügyességével hasznos dolgokat, eredményeket fog
elővarázsolni a nyersanyagból.

Lelked és tisztaságod érdeke megkívánja, hogy
szívvel-lélekkel teljesítsd kötelességeidet!

A munkaszerető ifjúban felfokozott becsvágy él,
nem idegenkedik a munkától és a vele kapcsolatos
fáradalmaktól. Megfeszíti erejét és munkakedve tel-
jes latbavetésével dolgozik, hogy fürge munkájával
a kijelölt teljesítményt megvalósítsa. Nem veszi el
kedvét, ha eleinte kevésbé sikerült alkotások kerül-
nek ki kezei alól. *Nem felejtí el, hogy „gyakorlat te-
szi a mestert!”* Szívós kitartással, az ügyesebb mun-
kások munkamódjának ellesésével leszereli ügyet-

lenségét és elsajátítja a mesterfogásokat. Az ilyen talpig munkáslélek nem fog megtorpanni a nemi élet reá váró küzdelmei előtt sem! Kipróbált munkaszeretete itt is arra ösztökéli, hogy sorban leküzdje a lelki érvényesülésének útját gátló akadályokat. Nem nekikényszeredetten, hanem jókedvvel teljesíti kötelességét, pontosan megtartja a gyakori szentgyónást és áldozást, megvalósítja e könyvnek és különösen lelkiatyjának utasításait. Lehetetlen, hogy ennyi lelkes igyekezett nem hozná meg a várt sikert!

A munka elfoglal és megment a tétlen élet veszedelmeitől. Nem hiába emlegeti a közmondás, hogy a restség az ördög párnája, — *az érzékiség leginkább az unalom, a lustálkodás idején keríti hatalmába az embert.* Mennyire ellaposít a munka kerülése! Megfoszt azoktól a tiszta örömöktől, amelyeket a lelkes munkás okvetlenül megtalál a jól végzett, szépen kivitelezett munkában. A munkaszerető fiú értékelni tudja a munkát, — becsülni tudja a lelki munkát is, az önlegyőzést, a nemi önuralmat! Magától értetődőnek tartja tehát, hogy panasz nélkül teljesítse azokat a kötelességeket, amelyeket nemi tisztaságának őrzése naponta reá ró. Kimondhatatlan béke és boldogság ömlik el lelkén, ha eredményt ér el e téren. Jól tudja, hogy az önként vállalt lelki kötelességek pontos és kitartó teljesítése előrelendítője lesz bontakozó fiatal életének.

TISZTA MUNKÁSKEZET!

Fiam!

Ha két kezed eddig még tiszta volt és nem tapadt hozzá semmi tisztátalan, — mély tisztelettel megcsókolom munkáskezedet!

Ha beszennyezte volna sok ifjúkori meggondolatlanságod, — megmostam most a tisztaság patyolathabjában, hogy üde és hófehér legyen!

Sokféle munkáskéz emelkedett az ég felé a történelem folyamán. Egyszer imára kulcsolódtak e kezek, — máskor ökölbe szorultak. Egyszer kértek, — máskor fenyegettek.

Sok minden tapadt e munkáskezekhez: izzadt verejték, szegénység átka, néha emberek vére.

Sokfelé nyúlt ez a kéz: volt bölcsőt ringató jószág, — kenyeret szegő apaság, — kardot rántó hűség!

Volt benne erő, hogy kibányássa a hegyek méhéből és oltárrá építse a köveket. Levágta az erdei fákat, hogy szószéket ácsoljon az Ige számára. Letépte a kertek díszzeit, hogy füzéreket fonjon az oltár ékesítésére. És volt templomot romboló örület, amely átgázolt ártatlanokon, védteleneken!

De volt benne mindig annyi alázat, hogy bűnbánón a mellet verje, hogy hamut hintsen a homlokára, hogy megossza a szegényekkel az utolsó falatot is!

Mossuk tisztára, jószágossá a munkáskezet! Ne tapadjon hozzá semmi álnokság, semmi szentségtörés, semmi erkölcstiprás! Emelkedjék Isten felé a megtisztult munkáskéz, — amely kérges, erőteljes, kidolgozott, — de szeplőtelen és becsületes!

Ebben akar segítségedre lenni ez a könyv.

Ha valamiben még tanácsra szorulsz, olvasd el e könyv szerzőjének „Gyakorlati tiszta élet” című könyvét, amely bővebb tanácsokkal szolgál. Ha bátorításra szorulsz, vagy sikert értél el, ragadj tollat és írd e könyv írójának, aki szívesen válaszol Neked, készséggel lesz segítségedre és boldogan osztózik örömeiben. (Címe: Győr, Kossuth Lajos-u. 42.)

Most pedig a tisztaság szeretetében és szebb élet jegyében kössünk szövetséget, őszinte barátságot. Ezért kezet szorítok Veled!

A tiszta munkáskézze!

Tartalomjegyzék

JÖVŐDRŐL VAN SZÓ	— — — — —	5
Miről beszélnek a tizenhatéves fiúk?	— — — — —	6
Nemi élet az Isten szándéka szerint	— — — — —	9
Egy veszedelmes rossz szokásról	— — — — —	12
Mikor a nő betoppan az életedbe	— — — — —	17
A kicsapongó élet következményei	— — — — —	23
Nem mind arany, ami fénylik!	— — — — —	30
Bajtársak az élet harcában	— — — — —	32
JÖJJ KÖZENK!	— — — — —	36
Egyedül nehéz a munka!	— — — — —	41
K.I.T.A.R.T.O.K!	— — — — —	45
A férfias „K“	— — — — —	46
A lendületet adó „I“	— — — — —	48
A fertőtlenítő „T“	— — — — —	51
Enyém lesz a nagy „A“ is!	— — — — —	55
Kardlappal teremtsünk Rendet!	— — — — —	57
Eljen a második „T“!	— — — — —	59
A tiszta élet középpontja: a nagy „O“	— — — — —	63
Nehéz, de férfi-munka a „K“!	— — — — —	68
TISZTA MUNKASKEZET!	— — — — —	70

